

MAGYARSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Belföld: Egy hóra kor. 1.	Vidéken: Egy hóra kor. 1.20
Negyedévre 3.-	Negyedévre 3.60
Félévre 6.-	Félévre 7.-
Egész évre 12.-	Egész évre 14.-

Egyes példány ára 4 fillér (3 kr.)

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató
KORBULY JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IX., Calvin-tér 8. szám alatt
Hirdetések petit számítással, díjszabás szerint.
Apostrophok ára: egy sor 3 fillér, vastagabb betűvel 4 fillér.

Botrányok uralma.

Budapest, március 30.

„Elkerülhetlen, hogy botrányok legyenek. de jaj azoknak, akik miatt lesznek . . .” Így mondja ezt Pál apostol és be kell hogy ismerjék mondásának igazságát körünk hamis prófétái.

Ime, nem folyik le egymás mellett két hét, hogy botrány ne történjék a nemzet képviselőinek termeiben.

Milyen példát szolgáltat ez a nemzetnek? Hogy becsülje meg a képviselőit, a honnák atyáit a magyar nép, amelyre nézve elengedhetlen feltétel a tisztesség, önmagának és másoknak a megbecsülése?

Vajjon örvendetes lesz-e az a stádium, amikor a Házban a bécsi törvényhozók durva neveletlensége is meghonosul, amikor már nem állnak meg a szóbeli sértetéseknél, de bekövetkezik a *tettek* igen szépen helyettesítő *tettelességek* korszaka és a bécsi Wolffok, Kiofácsok és egyéb botrányhősöknek nálunk még a csapszékben sem túrt virtusának megfélemlítő ideje.

Nem csupán a most lefolyt, részben még folyamatban levő botrányokról beszélünk mi. Bár ezeknek is megvan a maguk tanulsága. A képviselő urak a történetek után talán kevesebb hévvel és több megfontolással intézik személyes támadásaikat, valamint nem fogják tulbuzgalmukban a magánbeszélgetést átplántálni a törvényhozás termébe. Hiszen ha erre nem vigyáznak, lehetetlenné válik a különböző pártok tagjai közötti magánérintkezés, a párbajok és az ezekre okot adó személyes sértések napirenden lesznek.

Reméljük, hogy a most vége felé járó országgyűléssel kivész a darázsfszék, amelybe nem lehet nyulni, hogy a darazsak egész raja ne csapjon az emberek szeme közé.

A jövő országgyűlés sem lesz a lélekvásár eredménye, mandátumait nem pénzen vásárolják, hanem azokat a közbizalom nyújtja birtokosának. Ennélfogva megbecsülheti a parlament önmagát és minden tagja számíthat a más megbecsülésére. Ennélfogva a személyes torzsalkodások és botkedések is lekerülnek a parlament élet műsoráról.

Ki fognak veszni ugy a szabadelvű pártból, mint az ellenzékben a kétszínű, a suttymban aknamunkát végző alakok, vagyis a jobboldalról kibuknak azok, akik a *bukott rendszer* utáni bánatukban nem bánnák, ha az új rendszert a magyar államiság romjai alá temetnék és ha már a modern Sámsonok hosszú haja lenyíratott, legalább heccelődésekkel, ármánykodásokkal igyekeznek a rendet bontani.

De az ellenzékéről is ki fognak bukni azok, akik ezen aknamunka elősegítői, akik a reájuk bizott nagy elveket kompromittálják, lejáratják és nem az elvek magaslátáról, hanem azért támadják az új kormányt, mert érdekeik a régihez fűzük.

Ha a nemzetben lesz annyi erkölcsi erő, hogy a bekövetkezendő választások alatt e selejtes elemeket visszalóki a semiség érdemlett homályába, akkor következik be a parlamentarizmus megújodása és akkor érzük meg azt a várva-várt kort, amelyben személyes kérdések és botrányok helyett elvek harca és a nemzet életérdekeinek megvédése irányítják a honatyák működését.

(—)

Budapest márc. 30.

A Ház munkarendje. A képviselőház mai ülését a nagyobb inzultusoktól *Polónyi Géza* mentette meg. Mikor tetőfokán állott a zaj és lármá, az elnök hirtelen szünetet adott. Szünet alatt a folyosón izgatták egymást a képviselők's felcsigázott szenvedélyek kitorésére teljesen alkalmas lett volna az *Adria* szerződés részletes tárgyalása. Szünet után azonban, mikor a mentelmi és gazdasági jelentések letárgyalták, *Polónyi Géza* szót kért s azt indítványozta, hogy a Ház izgatott hangulatára, tekintettel arra, hogy a husvéti ünnepek előtt vannak, ne kezdjék meg az *Adria* vitáját, halasszák azt a husvét után tartandó első ülésre. Az indítványhoz *Hegedűs* kereskedelmi miniszter és az elnök is hozzájárult. A képviselőház legközebbi ülésén tehát, amely április 18-án lesz, első tárgy az *Adria* szerződés részletes tárgyalása.

— **Az interparlamentáris konferencia** magyar tagjai tegnap gróf *Apponyi Albert* elnöklésével ülést tartottak. A gyűlésen számos képviselőn kívül ott volt *Ghiczy* nyugalmazott altábornagy és *Kautz Gyula* főrendiházi tag. A jegyzőkönyv vezetésével a távollévő *Dessewffy Arisztid* helyett *Pázmándy Dénes* bizták meg. Az elnök előterjesztést tett a Nobel-díjra vonatkozó javaslatról s azután bejelentette, hogy *Destournelles de Constant* Apponyi meghívására április 21-én, 22-én vagy 23-án Budapesten fölolvasást fog tartani a hágai békekonferencia határozatainak jelentőségéről. Apponyi április 22-ét ajánlotta és azt indítványozta, hogy a fölolvasást az Akadémia nagytermében vagy az Ujvárosház disztermében rendezzék. A fölolvasásra, mely ingyenes lesz, meghívókat fognak kibocsájtani és meghívják a parlament mindkét házában összes tagjait. A fölolvasás után lakoma lesz *Destournelles de Constant* tiszteletére. A fölolvasás idejének és helyének pontos megállapítására, valamint annak rendezésére egy szűkebb bizottságot küldtek ki, melynek tagjai lettek *Berzeviczy Albert* vezetésével *Dessewffy Arisztid*, *Pázmándy Dénes*, *Bolgar Ferenc* és *Vézi József*. Az ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére *Münnich Aurélt* és *Sághy Gyulát* kérték föl, mire az ülés gróf *Apponyi Albert* éltetésével véget ért.

A delegációk. A magyar országos kvótábizottságnak Bécsből hazatért tagjai megerősítik azt a hírt, hogy a delegációk egybegyűlésének időpontjára nézve a kormányok között még nem jött létre megállapodás. Bécsben igen valószínűnek tartják, hogy a delegációknak ezidei ülésük május hónap folyamán tartják meg. A magyar és osztrák kormányelnökök állítólag erről a kérdéssel több katolikus plébánia van.

nácskoztak egymással, megállapodásukról azonban nem érkezett pozitív hír a pártpolitikai klubokba.

Az összeférhetetlenség. *Ivánka Oszkár* a legközelebb újra összeülő összeférhetetlenségi bizottság elé indítványt terjeszt, mely *közérdekű egyesületeket* és szövetkezeteket az összeférhetetlenség alól kivenné. Az indítvány az albizottság által szövegezett 5-ik § h) pontjához adatik be, mely pont így szól:

h) a kormányai üzleti viszonyban álló bármely részvénytársaság vagy szövetkezet elnöke, igazgatósági, igazgató-tanácsi, felügyelő-bizottsági, választmányi tagja, állandóan alkalmazott jogtanácsosa, (ügyésze, ügyvédje) vagy más alkalmazottja, ugyszintén a kormánnyal üzleti viszonyban álló közkereseti, betéti vagy nyereségre alakult alkalmi egyesülés tagja, vagy alkalmazottja.

Ivánka módosítványa erre vonatkozólag a következő: Nem esnek e szabály alá azok az egyesületek és szövetkezetek, melyek közérdekű célok szolgálatára alakultak, ha üzletrészeik vagy részjegyeik alapszabályszerűleg 6 százaléknál többet nem jövedelmeznek.

Papp Géza ugyanezen ponthoz a következő módosítványt nyújtja be:

Nem esnek e szabály alá azon szövetkezetek, melyeknél az évi segély 6000 koronát meg nem haladja s amelynek elnöke, alelnökei, igazgatósági, választmányi és felügyelő-bizottsági tagjai semminemű javadalmazásban nem részesülnek.

A katolikus autonómia.

Budapest, március 29.

Tegnap délután folytatta és egyelőre be is fejezte munkáját a katolikus autonómiát szervező huszonhetes bizottság. A még tárgyalásra maradt szakaszok elintézése után a bizottság a székesfőváros egyházközségi szervezetére vonatkozó javaslat készítésével bizta meg dr. Hortoványi Józsefet.

Az ülésen gróf *Szapáry Gyula* elnökön kívül ott volt: dr. *Hoványi Gyula* előadó, dr. *Samassa József* egri érsek, *Hornig Károly* veszprémi püspök, *Ivánkovich János* roznyci püspök, *Rajner Lajos* pápai prelátnak, *Bitta Dezső*, dr. *Várossy Gyula* papnöveldei igazgató, *Páztélyi Jenő*, gróf *Zichy Nándor*, gróf *Apponyi Albert* dr. *Hortoványi József*, *Sághy Gyula*, gróf *Csekonics Endre* dr. *Günther Antal* és *Timon Akos*.

A bizottság tárgyalás alá vette a kiküldöttek észrevételeit a még hátralévő szakaszokra vonatkozólag. A bizottság a szakaszokat a módosítások szerint fogadta el.

Ezután dr. *Hortoványi József* azt indítványozta, hogy azokra a nagyobb városokra, amelyekben egynél több plébánia van, szabályzatot kell készíteni és az autonómia keretébe beilleszteni. A főváros nagy területénél fogva egy hitközségbe nem egyesíthető, itt külön minden egyes plébánia külön hitközséggé alakítandó. A fővárosban úgy gondolja a szervezetet, hogy minden egyes plébánia területén a katolikusok megválasztják a hitközségi kiküldötteket például hatvan tagot. Ezekhez küld a főváros, mint kegyur, tíz katolikus tagot. Mivel e hitközségi kerületek a belső ügyeket intézik, úgy a mint a szervezet kontemplálja, szükséges, hogy egy második fórum alkottassék, mely az egyházmegyei tanács jog- és hatáskörébe utalt ügyeket tárgyalná. Ez lenne a katolikus autonómia központi választmánya. Ez a testület úgy alakul, hogy minden plébániai hitközség kiküld e központi bizottságba például tíz tagot s ezek a kerületi kiküldöttek alkotnák a központi választmányt, melybe a főváros, mint kegyur, szintén kiküld például tíz tagot.

E központi választmány egyházi elnöke legyen a püspöki helynök — s a főpolgármester, ha katolikus. Ezt a szervezetet kellene megteremtteni mindenütt, ahol egynél több katolikus plébánia van.

Az indítványt elfogadták és Hortoványi József dr.-t bízták meg a javaslat kidolgozásával s utasításul kapta, hogy a javaslatot rövid idő alatt terjessze a 27-es bizottság elé, hogy a midőn a bizottság a tervezet szövegére összeül, ezt is elintézhesse.

Miután Samassa József érsek a bizottság nevében megköszönte az elnöknek a tanácskozás vezetését, gróf Szapáry Gyula elnök az ülést berekesztette.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

Budapest, márc. 30.

A tisztelt Ház mai ülése csöndesnek ígérkezett s óriási láрма és zaj közepette ért véget. Kora délelőtt egyenkint szállingóztak a képviselők teljesen megnyugodva a fölmerült ügyek elintézésének eredményeibe.

Csak itt-ott kísértett még Rakovszkynak a másikja, akiről most már biztosabb adatokat kolportáltak, mindamellett teljes bizonyosság nélkül.

Az ülés csendesesen kezdődött. Senki sem gondolt arra a szenvedélyes, izgatott szóharagra, amelyet a felszólalók rögtönöztek.

Hegedüs miniszter és Rakovszky erősen észszetütek. A vitából óriás zaj és láрма támadt s az elnök, hogy a nagyobb incidenseknek elejét vegye, az ülést az apróbb bejelentések tárgyalása után bezárta. Az Adria vitája is husvét utánra maradt.

Az ülésről tudósításunk a következő:

Perczel Dezső elnök az ülést háromnegyed tizenegy után nyitotta meg. A jegyzőkönyv felolvasását és az irományok előterjesztését izgatottan hallgatja a tömött karzat és képviselők nagy száma.

A napirend előtt felszólalt Bessenyei Ferenc s azzal kezdte, hogy most jött haza vidékről és értesült arról a méltó felháborodásról, mely Rakovszky beszéde után keletkezett.

Polónyi Géza: A miniszter beszéde után. (Nagy zaj.)

Rakovszky: A miniszter beszéde után. (Hegedüs miniszterhez.) Hát így akarsz kibujni.

Bessenyei Ferenc azt kérde Rakovszkytól,

hogy őt értette-e felszólalásában s ha igen, akkor mondja meg szóról-szóra, mit mondott neki az Adria és a kereskedelmi miniszterre vonatkozólag.

— A képviselő ur ugyanis tudja, hát mondja el. Bessenyei Ferenc szólásra áll fel.

Olay Lajos rekenten: Ne beszélj, ne beszélj tovább.

Bessenyei Ferenc kijelenti, hogy ha Rakovszky nem mondja meg, hogy őt értette, akkor nem nyilatkozik. (Nagy zaj.)

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter hozzájárul Bessenyei kérdéséhez s a leghatározottabban felszólítja Rakovszkyt, hogy mondja meg, hogy Bessenyeitől hallotta-e, hogy neki az Adria részvényeinek egy része zsebében van. (Nagy zaj.)

Rakovszky István kijelenti, hogy igenis felel a kérdésre, ha előbb a miniszter megmondja, hogy kitől hallotta azt 14 nap előtt, hogy ő terjeszti róla azt a pletykát. (Óriási zaj a jobboldalon.) Ebben a kérdésben nem engedem magam majorizálni — mondja az ellenzék helyeslése közt. Rakovszky kijelenti, hogy ő a miniszter indiskréciója alapján jutott ebbe a helyzetbe, ennek dacára nem engedi magát terrorizálni. Kérde a minisztert, hogy mért nem háborodott fel akkor, mikor ő tőle meghallotta, hogy mért rágalmazták s miért csak akkor, mikor nem tudott válaszolni érveire.

Helyeslés az ellenzéken s nagy zaj támad, mikor újból feláll Hegedüs kereskedelmi miniszter s kijelenti, hogy magán dolgával ő nem számol el.

— Ez nem magándolog! — kiáltják a szélbárlól.

— Én csak arra kértem — szól a miniszter — Rakovszkyt, hogy mondja meg, hogy Bessenyei volt-e az a képviselő. (Nagy zaj.)

Gajári Ödön mikor tegnap visszaérkezett a Házba, csodálkozva hallotta, hogy a parlamenti vihar okozója tulajdonképpen ő volna.

Felolvassa Rakovszky tegnapi beszédének végét, mely a Nemzet-nek a néppárt elleni támadásával foglalkozik.

Buzáth Ferenc: Rakovszky ott Tiszát idézte. (Zaj.)

Zeyk Gábor: Ez nem patika. (Derűtség.)

Gajári Ödön: Rakovszky tehát azt mondta, hogy a sajtóban ő általa auqurált mérgezett fegyvereket használja, mikor az egyéni becsületet támadja. (Nagy zaj. Felkiáltások: Nem mondta!) Hát tudja-e Rakovszky, hogy mik a

mérgezett fegyverek a politikában, ha bevisszük oda az egyéni és családi tisztesség megtámadását. Felfogja olvasni a szerkesztése alatt megjelent Nemzet 1896. november 26-ikán megjelent számában közételt s a néppártot támadó eikket, hogy a Ház ítélje meg, hogy megérdemli-e azt a rágalmat, melylyel őt Rakovszky illette. Olvassa a néppártot nagyon erősen támadó eikket, mely még dynamittal is fenyegetődzik, miközben nagy zaj támad s hangzanak a közbekiáltások:

— Beksiés írta.

Buzáth Ferenc: A régi rendszer hírnöke.

Gajári Ödön: Hát hol van ehhez a mérgezett fegyver. (Nagy zaj.)

Ugron Gábor: Hát a dinamit. (Derűtség.)

Gajári Ödön: Az a modern fegyverek közé tartozik.

— Én ebben nem vagyok szakember — szölt közbe Rakovszky.

— Szakember a földolgozásokban, ezt a cikket is megtoldta, a mérgezett fegyverek kifejezéssel. A fegyverek dolgában különben elvált az ő útja a Rasovszkyétól. Hiszen Rakovszky mindig boszut emleget. Szalavszky kedves barátja ellen is boszut esküdött a tegnap itt a Házban is.

Nagy zaj keletkezik erre, melyen áttör Rakovszky hangja:

— Épp az ellenkezőt mondtam.

Gajári Ödön: Azért mondta, hogy az ellenkezőt értsék. (Zaj.) A dolgot különben nem teszi tragikusá. Rakovszky gyakran előállt azzal, hogy uriasan kell gondolkodni, a munkás embert pedig bizonyos stigmával illeti. Mikor azt állította, hogy ő vitte be a mérgezett fegyvert a parlamentbe, akkor az igazsággal szembe helyezkedett. Ő is azzal végzi beszédét: Rakovszky ur, az az ön tegnapi beszéde nem volt uridolog. (Helyeslés a jobbon, nagy zaj az ellenzéken.)

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter nagy zaj és forrongás közt azzal kezdi beszédét, hogy ezen felszólalásával befejezi a kínos ügyet. Mikor ő arra kérte Rakovszkyt, hogy mondja meg, Bessenyei volt-e az az illető képviselő, erre a képviselőház iránti tisztelet is készíttette, mert ő a vádat a multkor sem általánosságban emelte, azt mondta, hogy ha vannak ily rágalmozók, azokat kell pellengérré állítani. Miután nem bizonyodott be, hogy ki volt az illető, (Nagy zaj.) ki kell jelentenie, hogy ezt az esetet nagyon sajnálja. (Zaj.) Ő előző felszó-

A MAGYARSÁG TÁRCÁJA.

Az utolsó bölény.

— Irta: K. Simó Ferenc. —

Járt-e valaha ember a perjei rengeteg közepébe, tette le lábát az utolsó őserdő ez óriásának lelkébe? Nem. Hozzáférhetetlen a vadon közepe, útját elzárja évezredes rétege összetört, ledől ágaknak, fáknek. Evtizedek óta pusztítják köröskörül az erdőt, száz és ezer hold ősi fa dől le a vandál kezek munkája alatt, de ott a havasok szüzi magányát még óriási rengetege őrzi az őserdőnek. Napsugár át nem hat a sűrű fakoronákon, mint egy sötét katakombában, óriási oszlopok közt halad az ember benne előre, míg útját nem vágja egy-egy hegyszakadék, egy mélyedés, egy rohanó patak. Hol indul, hova jut? nem tudja senki.

Ősszel olyan az erdő, mint egy vérvörös templom. A földje a régi s most hulló levelektől beborítva, a beszűrődő világosságtól vérvörös fényt kap. Ameddig a szem ellát, mindent a vörös szín borít, felül a magas fák koronáin tul az égboltozat el-el tünezve alig látszik.

Nappal végtelen némaság uralja a rengeteget. Ember mérföldnyire nem él itt sehol, dalos madár zaja nem vidítja a csendet. Néha egy-egy keselyű lassu szárnycsapása hallik, néha a száraz leveleket megzörrenti valami kis állat. A rengeteg urai nyugosznak. Éjjel más világ van. Mintha minden élne, feltámadna ilyenkor. A fák ágai, lombjai zognak, mormolnak. A bozót zörög mindenütt. Messziről valami vonítás féle hallatszik, olyan mint a kutyáé, de erősebb. Ez a farkas. Megreccsennek az ágak erősen, zokog a fa-ág, hallatszik az erős törtetés: vaddisznó

megy keresni valami tisztást magának, vagy a patakra tart. Hol áthatolhatatlan a rengeteg egész éjjel csörtetés, láрма hallszik: az a rengeteg hatalmasainak lakása, a medvéké. Utolsó pár darab, de uralkodó fejedelmek. Jaj annak, aki oda mer hatolni lakásuk felé. De ők csak trónbitorlók: az a rengeteg volt birodalma, a leghatalmasabb állatnak: a bölénynek! Itt élt az utolsó oligarcha megközelíthetetlen magányában. Az az állat, mellynél hatalmasabb, erősebb, nagyobb nem volt az őskor óta. Itt pusztult ki. Ki tudja mikor. Sokan a mult század közepére mondják, talán élt az sokkal tovább is. Ki ismerné a rengeteg lelkét.

Szegény öreg Bara Gábort mégis az utolsó bölény ölte meg pár évvel ezelőtt!

Mióta ember emlékezik, mindig ott élt a rengeteg mellett. Honnét került oda, senki sem tudta. Egész életét az erdőn töltötte, kora hajnalban bevette puskájával magát, késő éjjelig kalandozott benne. Szerelmese volt az erdő, bálmaja volt a vadaknak. Elkeseredetten nézte, mint pusztítják minden oldalról szerelmesét, mint szorulnak a vadak mind beljebb-beljebb. Emlékszem annak idején, mikor ott jártam, mily szerelmes rajongással beszélt az erdőről, a még előtte is ismeretlen rengetegről.

— Hej — mondá — ha akkor élhettem volna itt, mikor még egészében állott a rengeteg. Mikor ez az erdő hét országon is keresztül ment. Mikor még benne élt az állatok királya: a bölény! De azt hiszem, él még valahol az utolsó bölény, ott a rengeteg közepében, ahová nem lehet bemenni. Talán menekül oda benn az ember elől. Csak egyszer láthatnám.

Fiatalabb korában talán csak ábrándozott róla, később a magánossággal, az öregséggel annyira fejébe vette ezt a gondolatot, hogy bement az erdőbe, s visszafojtott lélekzettel leste, amint megjelenik az erdő királya!

...Tavaszi felé járt. A szalonkák már megérkeztek, de az öreg már nem tudott hajnalban lesre kimeenni. Hiába edzette egész életén a testét a fagy, a meleg, eső és vihar: eljött az idő s megtört szegény öreg, mint a kipuuszuló tölgy. Egy éjjel felriad. Hajnal felé járt, de a tavaszi késő hajnal még nem jött. A lemenő hold világított a sötét erdő felé. Az öregem csodálatos izgalom vett erőt. Minden fáradság, nehézség nélkül vette magára ruháit, vette fegyverét s ment az erdő felé. Lázás állapotban nem tudta eleinte, hova is megy.

Valami különös, erős illat töltötte be az erdőt. A rügyező, a téből most felébredő millió fa illata, a földből s minden növényből előtörő pára. A lemenő hold s a hajnal, csodálatos világozást adtak az erdőnek. Az öreg ment az ismert uton a tisztásig, melyet teljesen tisztán ért a világítás. A tavaszi levegő s a beteges lét, mely ágyából ide hozta, szívet megremegette. Érezte, úgy érezte, most fog jönni az állat király. A rengetegből fog kitörni, vele szemben megáll, ő rá lö s az utolsó bölény összeroskad ő előtte. Állott némán, midőn erős csörtetés hallik. Valami csörtet át rettenetes erővel az uton, felé tart. Dühöng a föld, amint rohan. Ime a tisztásra ér.

Hatalmas fekete állat, nagy erős szarvak széles koponyáján. A földet turja lehajtott feje. Ez az utolsó bölény.

Egész valóját átjárta a földöntuli érzés, meglátta azt, amiről egész életén álmódott, a puskáját felkapta . . . s azután holtan esett össze. A beteg test nem bírta el az izgatottságot.

Az erdő ura pedig törtette ment vissza birodalmába s azóta sem látta senki. De talán egyszer ismét előjön, dühöng a föld lépte nyomán. Bömböl s lehajtott feje turja a földet.

lalásában azt mondta, hogy ezt az esetet mielőbb tisztázni kell. Rakovszky képviselő ur ezt megakadályozta, ezért *Rakovszky István további magatartására ő súlyt nem helyez.* (Óriási zaj.) Rakovszky azt mondta, hogy ő, a miniszter, a szívéből beszélt.

— Csalatkoztam a miniszter urhan! — kiált Rakovszky.

— Egymásban csalatkoztak! — szól Polónyi. Pártja iránti tiszteletből ismételtén kijelenti a kereskedelmi miniszter, hogy őszintén sajnálja, hogy a parlamenti vihar felidézéséhez hozzájárult. (Nagy zaj, felháborodás az ellenzéken.)

Rakovszky István megismétli, hogy ő a miniszter indiskreciója folytán került a jelen helyzetbe. Eddig is hozzájárult a beszédéhez, a maihoz is hozzájárul. (Zaj jobbról.) A többség ítéletére bizza, hogy a kereskedelmi miniszter eljárása uri emberhez méltó volt-e? (Nagy zaj.)

Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter, akart ezután beszélni, de az ellenzék óriási zajától nem juthatott szóhoz. A padokat verték, kiáltoztak, mire az elnök az ülést öt percre felfüggesztette.

Szünet után letárgyalták a mentelmi és gazdasági bizottság jelentését, mire a Ház üléseit április 18-ig elnapolták.

Az Adria afférjei.

Budapest, márc. 30.

Óriási hullámokat vert az Adria szerződése. Sokkal erősebben vágott bele a politikai életbe, sem mint várták. Csak kritikára gondoltak s ime afférek támadtak, amelyekben ellenséges pozícióba kerültek egymással olyan politikusok is, akik mindig el tudták választani.

Az újabb események a következők:

A párbaj.

A parlamentben tegnap történt nyilatkozatokból lovasias ügy támadt *Rakovszky István és Györfly Gyula képviselők között.* A kihívó fél *Györfly Gyula* volt, aki segédeit: báró *Feilitzsch Artur* és *Kabos Ferenc* képviselőket még a Ház ülése előtt elküldte *Rakovszkyhoz.* A provokált képviselő báró *Kaas Ivort* és *Meszleny Pál* képviselőt kérte fel megbízottakul, akik rögtön összeültek tanácskozásra *Györfly* segédeivel.

Kardpárbajban, első vérre állapodtak meg; a párbaj helye a Fodor-féle vívóterem, ideje délutáni ötödfél óra.

A kijelölt helyen elsőnek *Györfly Gyula* jelent meg segédeivel és orvosával, dr. *Sipos Dezső*vel, közvetlen utána megérkezett *Rakovszky István* is segédeivel és orvosával: dr. *Bartha Gáborral* és dr. *Baross Ernő*vel.

Fölállították a feleket s a sikertelen békítő kísérlet után *Meszleny Pál* vezetősegéd megadta a jelt a mérkőzésre.

Rakovszky támadt igen hevesen, vagy tizenöt csapást mért ellenfelére, de kardja csak kardot ért.

Györfly pompásan védekezett s egyszer-más-szor támadólag is fellépett. A küzdelem heveségét mi sem bizonyítja jobban, minthogy a tizenhatodik csapásnál eltörtött *Rakovszky* kardja. A vezetőség álljt kiáltott.

Rövid szünet után új karddal folytatták a viaskodást. Megint *Rakovszky* volt a támadó, de nem bírt ellenfele testéhez férközni.

A második menetet félbeszakították, mert *Rakovszky* kardja a földet érintette. Megmosták a kardot, aztán újra megindult a küzdelem. *Györfly* egyszerre megcsuszott, féltérde esett s eközben könnyű természetű vágást kapott a jobbkezére, a hüvelyk- és mutatóujj között, úgy hogy tovább nem bírta fogni a kardot. A segédek természetesen beszüntették a párbajt. *Györfly Gyula* sebet nem kellett varrni, orvosa csak beragasztotta. Az ellenfelek kibékülés nélkül távoztak a vívóteremből.

Ki a rágalmozó?

A *Magyarország* tegnapi száma, főleglve a találgatásokat, melyek azt a másik képviselőt kutatják, aki *Hegedüs Sándor* minisztert megrágalmozta, a többi közt ezeket írja:

Akadnak egyes képviselők, ki ugyanarról a képviselőről azt állították, hogy már jóval az *Adria* szerződésének beterjesztése előtt azzal gyanúsította a jelen kormányt, hogy az *Adria* szerződését a közelgő választásokra való tekintettel hajszoltatja keresztül, mert ezen az alapon fog a kormány — választási kasszához jutni. Ezzel a

hírrrel kapcsolatosan egy hölgy neve is említettett, ki a kormányt kompromittáló híreket már a farsang idején is terjesztette. Ezek a hírek annak idején eljutottak *Széll Kálmán* füléhez is, ki aztán felkérte az illető urnő férjét, hogy tiltsa meg a feleségének az ily pletykák terjesztését. Történt-e a férj részéről beavatkozás vagy nem? — ez természetesen nem ismeretes; de autentikus tény az, hogy egy főuri ház bálí estélyén a miniszterelnök és az illető urnő találkoztak egymással és ez alkalommal a következő párbeszéd folyt le kettejük között — tanuk előtt:

Az urnő: Kegyelmes uram, hát csakugyan előterjesztik az *Adria* szerződését?

Széll: Igen, asszonyom, de nagyon kérem, ne terjeszse még tovább a már forgalomba hozott híreszteléseket, mert az nem fér össze az ön méltóságával.

Az urnő: De mikor sokan mondják...

Széll: Nem mondhatja senki. És én azzal a tisztelettel, melylyel egy hölgynek tartozom, kérem, tartózkodjon a további híresztelésektől, mert különben fel kellene tennem, hogy szavának semmi értelme és hihetősége nincs.

Az urnő erre haragosan távozott és késs volt a harag a miniszterelnök és szép ellenfele között, — aki pedig nem más, mint ugyanama képviselő neje, akit ma a *Hegedüs* afférjével kapcsolatosan emlegetnek.

Ez ügyben a félhivatalos M. T. I. a következő cáfolatot teszi közzé:

A *Magyarország* ma a kereskedelemügyi miniszter ellen intézett rágalom ügyében egész alaptalanul belekever egy volt minisztert, sőt ennek nejét is. Illetékes helyről ezzel szemben fölkértünk annak a kijelentésére, hogy az illető politikus az ismeretlen rágalmozó eljárását a legélesebben elítéli, neje pedig az *Adria* ügyéről egy tréfás megjegyzésen kívül, melynek komoly jelentőségét csakis a félreértés tulajdoníthatott, soha és semmiféle nyilatkozatot nem tett.

A *Pesti Napló* ugyanezt az esetet így adja elő: Báró *Dániel* urnőné egy *Wlassics Gyula* miniszter által adott estélyen vett részt, s midőn az együttlévő társaság egy zenedarab előadására gyűlt össze, a szalonban együtt maradt *Cseörghő* kereskedelmi államtitkárral. Báró *Dániel* politikáról beszélgetve, főleglve a választások kérdését s tréfásan tette hozzá:

— Maliciózus nyelvek már tudni akarnak arról, hogy a *Széll*-kormányt is lesz választási kasszája s hogy ebbe az első betétet az *Adria*-szerződés fogja kontribuíálni.

Maga báró *Dániel* sem értette ezt komolyan, inkább csak évődni akart *Cseörghő* államtitkárral. De *Cseörghő* államtitkár úgy látszik többnek vette tréfánál, mert tovább adta s így került e kérdés beszéd tárgyává három vagy négy hét múlva a miniszterelnök és a báróné között gróf *Károlyi* *Viktorné* egyik szoaréja alkalmával. De ez a beszélgetés is inkább volt tréfás, mint komoly jellegű.

Hegedüs Sándor üdvözlése.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter ama támadások alkalmából, melyek a parlamentben érték, választó kerületétől. *Kolozsvár* város első kerületétől a következő üdvözlő tavrátot kapta:

Kolozsvár szabad királyi város első kerületének szabadelvű választó-polgárai nagy megdöbbenéssel értesültek arról a méltatlan támadásról, a melyet *Excellenciádnak* mindig tündöklő tisztaságu hazafisága ellen ismeretlen ellenségek alattomos uton intéztek, de ugyanakkor mindnyájunknak lelkét hazafias öröm fogta el, hogy *Excellenciádnak* alkalmá nyílt a méltatlan támadást az ország színe előtt az igazság mindig győzedelmeskedő erejével megsemmisíteni és hogy szívünk szorul és hazafias lelkünk aggódik, azért, van, nehogy *Excellenciád* nemes lelkét az alattomos ármány fájón érintse. De szolgáljon megnyugvásul, hogy önfeláldozó munkásságát egy ország bizalma és hálája kíséri. A *Kolozsvári* első választó-kerület szabadelvű pártja nevében *Dörgő Albert* elnök.

FŐVÁROS.

— **Pör a Dob-utca miatt.** A fővárost a Dob-utca kiszélesítésének terve kellemetlen pereskedésbe keverte. *Seidl Károlyné*, akinek a Dob-utca 85. száma alatt 420 négyszögöles telke van, 1899-ben két háromemeletes házra kért és kapott engedélyt. Időközben lebontatta a régi házait s miután építési kölcsönt csak 1900 nyarán tudott szerezni, a már lejárt építési engedély meghosszabbítását kérte 1900 szeptemberben. A főváros az engedély meghosszabbítását megtagadta azon a címen, hogy a Dob-utcát szabályozni fogják. *Seidlné* hasztalan próbálta a hatóságokat más nézetre bírni, nem kapott építési engedélyt. Végre, miután minden fórum-

nál tagadó választ kapott, a bírósághoz fordult, hogy a főváros méltánytalan eljárásával szemben igazságot szerezzen magának.

— **Uj villamos vasut.** A főváros és a közmunka tanács sürgetésére a közúti vasúttársaság benyújtotta a soroksári-uti és az *Orcy*-uti vonalat összekötő vasuterveit. Az összeköttetést a *Ferencvárosi* védgáton, a gőf *Haller* utcában létesítik. A vasut kettős sínnyal épül felső vezetékes rendszerrel. A terveket a mérnöki hivatal elfogadta s felterjesztette a kereskedelmi miniszterhez a közgazgatási bejárás elrendelése végett.

— **A hentesárak kizárása a fűszerüzletekből.** A hentes-ipartestület eljárásága érdekes kérelemmel fordult a kereskedelmi miniszterhez. A kérelem az, hogy az ipartörvény revíziója alkalmából a miniszter gondoskodjék olyan intézkedésről, amely a fűszerkereskedőknek és szatócsoknak megtiltja az élelmickek, hus és hentesárak eladását. Az ipartestület azzal okolja meg kérelmét, hogy a fűszeranyagok között a husfélék könnyen megromlanak, szagot kapnak, elmérgesednek s az elárutást alig lehet a közegészségügyi követeléseknek megfelelően ellenőrizni.

— **A belvárosi templom.** A középítési bizottság *Rózsavölgyi Gyula* alpolgármester elnöklésével ma tartott ülésén tárgyalta, hogyan helyezték el a *piaristák* rendházát és hová építsék az új belvárosi templomot. A kiküldött albizottság azt javasolta, hogy a *piaristák* maradjanak a mostani helyükön, a belvárosi templomot pedig ha lehet, a görög-oláh hitközség *Petőfi-téri* templomának a helyére, vagy, ha ide nem lehet, a *Hal-térre* építsék. *Devecis Ferenc* műszaki tanácsos külön véleményét adott be, amelyben azt kívánja, hogy az *Eskü-ut* és *Váci-utca* sarkán építsék meg az új templomot. A bizottság pro és kontra erősen vitatta a dolgot s végre *Kun Gyula* javaslatára úgy határoztak, hogy a *piaristák* maradjanak meg mostani helyükön, a belvárosi templom elhelyezésére pedig tárgyaljanak a görög-macedón egyházzal s ha nem tudnak megegyezni, akkor is ráérnek más helyet keresni.

KÜLFÖLD.

A Caesar haragszik.

Budapest, március 30.

Az a seb, melyet a brémai merénylő ütött a német császáron, úgy látszik, olyan mély volt, hogy a lelkét is megsebezte. Az ujkori *Caesar*, ki felújította „Az állam én vagyok” jeligét, ki bár nemes törekvéssel indult a magas pályán, mégis több akart lenni, mint a pártok felett uralkodó, de nem kormányzó fejedelem: keservesen csalódott a korszellemben. Hiába mondta el magas szárnyalásu himnuszait a német imperializmusáról, hiába mutatta be a világnak a német katonaságot, mint azt, mely a világot van hivatva sakban tartani: egy kicsinyke vasdarab minden reményét összetörte! Elkeseredetten látta a korszellera romboló hatását a sértetlenség nimbuszán.

Ezt mutatja a tegnapi beszéd, melynek igazi tartalma, csak lassan szívárogo ki.

A német császárt elkeserítette a merénylet, de még határozottabb ellenállásra serkentette a népszellem s minden népakarat ellen. Szórolszóra ezt mondotta:

— *Hogyha Berlin városa még egyszer, miként 1848-ban szemtelenséggel vagy engedetlenséggel föllázadna királya ellen, úgy ti lesztek hivatva gránátosaim, hogy a szemtelenekeket és az engedetleneket pangánótokkal megfenyítsétek.*

S hogy erre elvankészülve, hogy ezt a gondolatot komolyan vette arra mutat az a tény is, hogy kastélyának vaskapuján, valamint az új *Sándor-kaszárnya* kapuján is kényelmes lövőréseket készíttettek, számolva azzal a lehetőséggel, hogy kénytelen lesz a katonaság a belső ellenség ellen harcolni.

Ugy ez, mint a beszéd *Berlinben* óriási feltűnést keltett, mert a nép körében egyáltalán semmi mozgalom nincs, mi indokoltá tenné az erős hangú beszédet.

— **A Reichsratból.** Bécsből jelentik: A képviselőház ülése feltüntettkor nyílt meg. A beérkezett irományok felolvasása után átérték a *Seitz*-ügyben *Ofner* által beadott indítvány tárgyalására. *Lueger* felszólalt, de lehurrogták s nem volt képes beszédét bevégezni. *Lueger* egy ideig tartta, hogy a nagynémetek és a német néppártiak folyton zavarták, de aztán teljesseu elvesztette beszédének fonalát s kijött a sodrá-

ból. De azért nem akart leülni. Hiába kiabálta folyvást Stein:

— Kókler, elég lesz már!

Hasztalan verdesték s padokat a nagynémetek, Lueger nem hagyta magát. Halotthaléványan, reszkette várt, míg megint szólhatott egy-két szót. Ekkor már toporzékolnak s egyre kiáltották:

— Csaló, szélhámos, üljön le! — Térjen a tárgyra!

S az elnök is megintette Luegert, hogy térjen át a tárgyra. A keresztény-szociálisták tomboltak dühükben, a német haladópart pedig iparkodott tulkiabálni Luegert. Malik átkiáltott neki:

— A keresztény-szociálisták pártja jellemtelen!

Lueger: Az utolsó emberem is többet ér jellem dolgában, mint önök együttvéve!

Az elnök erre mind a kettőjüket rendreutasította.

A németek semmi áron sem akarták meghallgatni Luegert. Végére is Lueger egy gyorsíróhoz ment és annak diktálta a mondandóját.

A szavazás eredménye az lett, hogy Ofner indítványát elvetették. Az elnök ezután berekesztette az ülést. A legközelebbi ülés husvét után lesz; idejét az elnök írásban fogja közölni a képviselőkkel.

TÁVIRATOK.

Orosz-kinai bonyodalom.

London, március 30. A külügyi hivatalhoz érkezett jelentés szerint Kína végleg kijelentette, hogy nem írja alá a Mandzsorszagra vonatkozó szerződést.

Petervár, március 30. A vezérkar körében hire jár, hogy Kobancinál, Hszinmintum közelében, Mandzsország déli részében nagy ütközet volt.

Sanghai, március 30. Eddig hat alkirály és hét kormányzó jelentette táviratilag a sanghai bizottságnak, hogy csatlakozik a mandzsországi egyezmény aláírása ellen való agitációhoz.

A burok küzdelme.

Amszterdam, márc. 30. Az angolok legújabb állítólagos győzelménél tulajdonképpen csak arról van szó, hogy az angolok elvették Delareytől azt a lövészt és ágyút, melyet ez a tábornok néhány hónappal ezelőtt Zernust mellett az angoloktól elvett. Krüger jegyzékét intézett a hatalmakhoz a bur foglyokkal, asszonyokkal és gyermekekkel való gyalázatos bánásmód miatt.

Hága, márc. 30. A németalföldi kormány új békekonferenciát akar összehívni a hágai szerződésben, a foglyokkal való bánásmódról foglalt intézkedések kibővítése végett. A kormányt erre a bur foglyokkal való rossz bánásmód készíti.

Lisszabon, márc. 30. A Benguela nevű gőzhajó sok bur emberrel ideérkezett. A burok közül 400-an a penichei citadellába, a többiek pedig, mintegy 300-an, Alcebacába mentek. Pienaar tábornok és családja a portugál tábornok kíséretében Tumarba ment. A burok közül az uton öt ember meghalt, negyvenkettőt pedig megérkezésükor kórházba vittek.

Alkotmány-revizió Szerbiában.

Belgrad, márc. 30. Az új alkotmány a jövő hónapban fog életbe lépni. Az alkotmány főbb pontjai ezek:

1. Felsőház és alsóház. A felsőház harminc tagját a király nevezi ki, husz tagot pedig az alsóház választ.

2. Az alsóház által megszavazott törvényeket a felsőháznak kell megerősítenie.

3. Sajtó-, gyülekezési és egyesületi szabadság, titkos szavazás.

4. Képviselővé csak az választható, aki legalább is hatvan frank adót fizet.

A szükséges választásokat, melyeket májusra irtak ki, néhány bónapra elhalasztották.

Karcolatok.

Budapest, márc. 30.

Olaszország kijelentette, hogy nem akarja népének erejét ágyukra, puskákra, kaszárnyákra és prófuntra pazarolni, csupán azért a szerencsésért, hogy a német birodalom szövetségesei legyenek.

Mintha volna egy kis okosság az olasz szomszéd eljárásában.

Nekünk is jó lesz tönkre nem tennünk magunkat a német kedvéért és nem innunk Engelbort Olaszország kedvéért.

Vilmos császár egy beszédében „szemtelenységnek” nevezte a berliniek forradalmát.

Csakugyan oly szemtelenek a népek, hogy néha felnyilik a szemök és követelik jogukat, harcra kelnek a szabadságért ha az nincsen is inyökre az imperátoroknak.

Gili Balázs.

NAPIHIREK.

Budapest, március 30.

— (Vilma királynő Bécsben.) Bécsből jelentik nekünk telefonon: Vilma németalföldi királynő férjével legközelebb meg fogja látogatni a bécsi udvart és pedig még a német trónörökös látogatása előtt.

(A német trónörökös nem házasodik.) Berlini tudósítónk azt jelenti, hogy azok a hírek amelyek a német trónörökös közeli házasságát jelezték, teljesen valótlanok, mert illetékes helyen nem is gondolnak arra, hogy a trónörökös ilyen fiatalon megnősüljön. A Nordd. Allg. Ztg. a trónörökös házassági híreről a következő cáfolatot közli: A német trónörökös nagykorúsítása óta a sajtóban különféle híresztelések láttak napvilágot a trónörökös állítólag legközelebb várható eljegyzéséről. Ezeket a nem igen tapintatos híreszteléseket csak azért említjük meg, hogy ennek kapcsán megjegyezzük, hogy mindezek a hírek teljesen alaptalanok.

— (Az angol király követei Budapest.) A bécsi gyorsvonattal ma megérkeztek Edvard Angol király követei a kik a trónralépéséről szóló jelentést Ferenc József királynak átadják. Az angol király követei: Wolsley lord, Bacon kapitány, Castreag lord, Mr. Singe és Holbam ezredes a Hungaria vendégfogadóban szállottak meg.

— (A kereskedelmi miniszter párbaja.) A képviselőház mai ülése valószínűleg újabb párbajt eredményezett. Az ülés végén a folyosón szelvényben pertraktálták a Hegedüs Sándor miniszter és Rakovszky István ösztözüését. A képviselők között az a hír terjedt el, hogy Rakovszky az ülés után a kereskedelmi minisztert provokálni fogja.

— (A Ludovika Akadémia ünnepe.) Nyíry ezredes, a Ludovika Akadémia parancsnoka tegnap bemutatta Bécsben ő felségének a Ludovika Akadémia ünnepének a programját, a melyen fölszentelik a király által ajándékozott zászlót. Az ünneprendezés költségére harmincegy ezer koronát irányoztak elő.

— (Új címzetes püspök.) A király a vallás-és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére Csávolszky József telkii címzetes apát és váci székes káptalani kanonokot ozerói címzetes püspökké nevezte ki.

— (Egy orosz herceg megróvása.) Pétervárról írják: A Ruszkij invalid jelentése szerint Miklós cár szigorúan megróta Vjaszemszkij herceget, a birodalmi tanács tagját, mert beleavatkozott a rendőrségnek az utcai zavargások megakadályozására tett intézkedéseibe.

— (Az országgyűlés megsértése.) Aránylag rövid idő alatt immár harmadszor érkezik a képviselőházhoz kir. főügyéségi fölterjesztés az iránt, hogy az országgyűlés megsértéséért a büntető eljárás megindítására fölhatalmazás adassék. A kolozsvári kir. főügyesség ma érkezett fölterjesztésének a következő tényállás az alapja: Kolesár Simon a nővérel, egy 18 éves leánnyal és egy fiatal emberrel megjelent a füzeszent-péteri községi jegyző mint anyakönyvve-

zető előtt, a házassági kihirdetésnek elrendelése céljából. Minthogy a leány apja nem volt jelen, a körjegyző megtagadta a kihirdetés elrendelését, mert a kiskoru leány szülői beleegyezési okmányt nem tudott előmutatni. Utasította ennélfogva Kolesárt, hogy a leány apjától vegyen sülői beleegyezést s akkor el lesz rendelhető a kihirdetés. Kolesár erre mérgesen azt mondta: „Az is tolvaj volt, aki ezt a törvényt alkotta.” E miatt rendreutasítottán, újból így szól: „Akasztani való, aki ily törvényt hoz létre.” Kihallgatván, beismerte, hogy így nyilatkozott, hozzátette azonban, hogy „meggondolatlanul és mérges állapotban” mondta az idézett szavakat. A kir. főügyesség most fölhatalmazást kér arra, hogy Kolesárnak szigorú megbüntetése céljából az eljárást megindíthassa.

— (A főjegyző hagyatéka.) A következő érdekes levelet kaptuk.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A mi kis városkánk mindig híres volt hazafiúi érzelmeiről. Városunkat nem vezérelte soha sem kicsinyes pártérdek, hanem mindig azt tartotta: A haza mindenképp, vagy a kurucot, vagy a labancot verték agyon, ami kis városunk mind a kettőt jól tartá étellel, itallal, mert nem tudta előre, a hazának melyik fog több hasznot csinálni! Mikor vallási villongások voltak, a mi városunkban ezt is békésen igazították el. A templomban egyszer beszélt az egyik vallás papja s mikor elvégezte, jött a másik féle pap s az is elmondta a maga mondogáját. Vannak hamar itélők akik ezt két kulacsosságnak nevezik, de aki jobban meggondolja, látja, hogy ez az igazi hazafiság. A mostani korban sincs nálunk pártviszály. Például volt olyan követünk, akinek a házában nem volt szabad kimondani Bécs, vagy Tisza Kálmán, mert az illető az nem kapott ebédet. S rögtön utánna megválasztottunk egy másik olyan követet, aki menyasszonyának az ablakánál is a „Gotterhalte“-t huzatta. Hát természetes, hogy városunk díszpolgárai közt úgy az ellenzék, mint a kormánypárt egyforma arányba volt képviselve. S aranytollu főjegyzőnk minden elképzelhető alkalmat megragadott, hogy üdvözölhessen egy-egy nagy férfiut, tekintet nélkül pártállására, elveire, nézeteire. Csak hogy szegény tavaly meghalt. Nagyon megvultunk akadva, mert közöttünk nem akadt más, aki olyan üdvözlőket tudott volna rögtönözni. S a veszélyes pillanat közelgett. A kormány bukni készült, ki fogja üdvözölni sürgönyileg az ujat? Szerencsére a jegyző hagyatékát ekkor néztük át, s leltünk ott egy sürgöny mintát, amelyet csak ki kellett tölteni s kész az üdvözlő sürgöny. Megírjuk a Szerkesztő urnak, hát ha másnak is lesz szüksége reá. Ime a séma:

Városunk ellenzéki kormány pártja üdvözli Nagyságot az alkalmából, hogy a nép kegy ismét bizalmával tette ki. A kormány Excéllenciádat azon Partunknak On az igazi méltó vezetője a haza és a függetlenség szilárd megvédésének kedelmébe.

Városunk ellenzéki kormány pártjának ezres bizottsága.

Városunk képviselőtestülete fölöttébb megörvendett a váratlan hagyatéknak, és örömeiben elhatározta, hogy az előrelátó főjegyző emlékét szoborral örökíti meg.

— (Nők a vendéglőkben.) A vendéglőkről, kávéházakról, kocsmaokról stb. intézkedő szabályrendelet tervezetét, amelyet a közrendészeti-bizottság letárgyalta, ma a tanács is elfogadta. A tanács azonban a közrendészeti bizottsággal ellentétben, hozzájárult ahhoz, hogy engedtesék meg a vendéglőkben s ezekkel rokon helyiségekben kiszolgáló nők alkalmazása, de azzal a kikötéssel, hogy a nők télen csak este 8 óráig nyáron pedig este 9 óráig teljesíthetnek szolgálatot.

— (Végzetes kísérletezés.) Nagy szerencsétlenség történt ma délelőtt 11 óra tájban a Hársfa-utca 58. sz. házában, a hol Heuffel Sándor maganmérnöknek van a laboratóriumja s vegykísérleti állomása. A helyiségben, mint rendesen, ma is megjelent Gönczy Sándor buji születésű 22 éves műegyetemi hallgató, szorgoló gépészmérnök, s egy új, általa feltalált gázzal kezdett kísérletezni. A dolog ment egy ideig, de később végzetessé vált. A gáztartó hiteien szétrobbant, a szétömlő gáz pedig meggyuladt, a mitől a szenvedetlen fiatalember r oly súlyos sebeket szenvedett, hogy haldokolva került a Rókus-kórházba. Reczey tanár 32. szamu kórtermébe. A szerencsétlenül járt technikus arcza, kezei teljesen összeégtek, de a lángok nem kimélték testét sem. A ruha leégett róla, s ő iszonyatos kínok

Csúz és köszvénynél

hatásban feltűnhet a Zoltán-féle csúz- és köszvény elleni kenőcs, mert a beteg, kik 15-20 éve szenvednek s fürdőket és gyógyszereket használtak eredménytelenül, — e szerkesztésnek köszönhetik meggyógyulásukat, úgyszintén 2 koronára.

ZOLTÁN BELA gyógyszerárban BUDAPEST, V. Sétány-utca és Szabadság-tér sarkán.

között esett össze. A detonáció következtében a laboratórium majd minden ablaka betört s a lángoktól a berendezés is tüzet fogott. A veszedelemről nyomban értesítették a tűzoltóságot, a melynek részéről Blaschnek segédtsízt vezetése alatt kivonult a VI. kerületi és központi őrség, dolguk azonban nem akadt mar. Az áldozat a Rókus-kórházban eszméletlenül fekszik s eddig kihallgatni nem lehetett.

— **(A megfagyott művész)** Néhány héttel ezelőtt azt írták a lapok, hogy *Bulkievicz*, az öreg jókedvű lengyel festő egy este a kelle-ténél többet vett be a piros borból és *Székes-fehérváron* odafagyott a Vörösmarty-szobor tal-pazatához. Kiderült most, hogy ebből a bus-riából nem igaz egy szó se. *Bulkievicz* él, jó-kedvű és iszik. Ő maga ezzel a levéllel cáfolja meg halála hírét:

„Mondja meg annak a firkásznak, aki halálom hírét kobolta, hogy az öregapjának a lelke fagyott oda a Vörösmarty-szobor talapatához, nem pedig *Bulkievicz*. — *Bulkievicz* igenis ivott, iszik és a jövőben is inni fog, de uri mérséklettel és zajtalan homályában egyes jobbfajta menedékhelyeknek, hol előkelő ember üdülni szeret és szokott. A ménkü üssön bele az ostoba firkász koponyájába, aki egy öreg lengyel hazafit odafagyaszt a szobor talapatához! Azt hiszem, úgy *Lengyel*, mint *Magyarországnak szüksége van a hozzám hasonló oszlopokra, melyek soha meg nem inganak!* A két testvér-haza mindenkor büszke lehet oly férfiakra, mint amilyen például *Bulkievicz*, aki karddal és ec-ettel is a hazafiság ügyét szolgálta mindenkoron. Rostélyosnak való azon ujságíró, aki az öreg daliát nem hagyja békén pipálni és ha éppen úgy tetszik neki: *önmagát botrány nélkül leszivnia.*”

— **(Megerszőkött tiszthelyettes.)** Aradról 1899. februárban a katonai vizsgálat elől megszőkött Pichler Ödön a 33-ik háziezred tiszthelyettese és pedig úgy, hogy betegséget tettett, ezért kórházba tették, honnan aztán megszőkött. Előbb Svájcba, onnan Marseillebe s tengeren Buenos-Ayresbe utazott, mely utóbbi helyről Mayer ezredesnek képeslevelezőlapot is küldött. Utóljára Montevideoban tartózkodott. A honvágy végre Európába hozta és Tirolban el is fogták. Pichler bevallotta, hogy temérdek adósságot csináltak Nagelholz Vilmos a tavalyi öngyilkossá lett aradi hadnaggyal és Pezsei Battiste az idén lefokozott kadétal. Pichlert katonai fedezet alatt hozzák Aradra.

— **(Egy híres betörő halála.)** Régi ismert betörő halt meg tegnap este a fővárosban. Szécsi (Schwarz) Ignácnak hívják s nyolevan esztendőét élt. Magyarországon és külföldön sok betörést követett el s körkélbeli huszandöt esztendőét töltött különböző országok fegyházai-ban. Leghíresebb betörései a hetvenes évekre esnek. Ekkor Amsterdamban egy pénzszekrényből több mint fél-millió értékű gyémántot lopott el. Utóbb keze már reszketett s nem folytathatta jövedelmező mesterségét. Elhagyatva nagy nyomorban halt meg.

— **(Az ötkoronás új neve.)** A numizmatika szép tudomány, de nem mindenki foglalkozhatik vele, mert tanulmányi anyaga a legdrágább jószág: a pénz. Minden újabb pénznem újabb fejezetet jelent a numizmatika tudományában is. Ilyen új fejezetet foglalt le a maga számára az ötkoronás. Ez a kedvesen csengő nagy pénzdarab szintén követte társai példait s tisztességes neve mellé becézgető nevet vett fel. Az ötkoronásról a buger elnevezés lett általánosan népszerűvé. De mért buger az ötkoronás? Sokan tépelődtek már ezen — hiába. Voltak, akik így okoskodtak: azért buger, mert bug. Ebben az okoskodásban azonban az a hiba, hogy az ötkoronás egyáltalán nem bug, hanem cseng.

— Tehát akkor éppen azért buger, mert — nem bug! — mondogatják, akik szeretik az abszurdumot a következtetésekben. Csakhogy a numizmatika, mint minden tudomány, nem tűri meg az abszurdumot. Épp azért komoly hangok hangzottak föl a buger elnevezés ellen. Ez az akció most sikerrel is kecsegtet. Régi elv, hogy a népszerűséget csak valami még népszerűbb ronthatja le. Ez a „még népszerűbb valami” most immár megvan az ötkoronás, vagy helytelenül: a buger elnevezésére. A numizmatikusok egy minapi magánértekezletén hangzott el a következő rövid, de velős indítvány:

— Nevezzük el az ötkoronásat — Nagybecskereknek.

Általános megdöbbenés.

— Miért? — hangzott mindenfelől.

— Azért, mert — nagy, becses és kerek, egyszóval: Nagybecskerek.

Az indítványt egyhanguan elfogadták.

— **(A vértessalji rablógylkosság)** A székesfejevári csendőrség ma táviratban tudatta a főkapitánysággal, hogy a Csákvár és Boglár kö-

zötti rablógylkosság miatt gyanuba véve meghatározott egyén nincs. A tettesek elraboltak 40 darab 5 koronást, 125 drb egy forintost, 250 drb egy koronás ezüstpénzt, egy pénzes zsákot 300 darab koronással 1400 korona értékben. Tudatja a csendőrség, hogy a gyanu azért irányul marha hajtókra, mert az országuton marha lábnyomok voltak láthatók. A tettesek valószínűleg hegyes orru, szőges talpu csizmákat viseltek, a mit a lábnyomok igazolnak.

— **(Az eladott feleség)** Walker Tamás Gewald és Miller John Sándor mindketten vagyonos gentleman-ek és arslánjai a londoni előkelő szalonoknak. Mindkettő-jüknek vannak birtokaik, vadászkastélyaik. Walker hadnagy az angol hadseregben, míg Miller nős és Londonban szép palotája meg versenystállója is van. Tíz évvel ezelőtt Walker hadnagy nőül vette a saison királynőjét, a gyönyörűséges Webster Ada Mária-t. Millerrel pedig csak hat évvel később ismerkedett meg és csakhamar szoros baráti viszony támadt közöttük. Elválaszthatatlan sport- és vadászársak lettek. A mikor a hur hábrú kitört, Walker önként hadiszolgálatra jelentkezett és segédtsízt lett French tábornok hadtestében. Eleinte pontosan érkeztek a tengeren túlra hitvesének gyöngéd levelei. Azután hosszú szünet állott be, a mit a muit év októberében szakított meg feleségének egy levele, amely mélyeséges titokról írtotta le a leplet. Azt írta a felesége, hogy már elutazása előtt megcsalta volt őt és most el akarja hagyni.

— Egyetlen vágyam, — így végződik a bucsulevél, — hogy igazán boldog légy és hogy feledj el engem.

Walker hadnagy rögtön szabadságot kért és visszahajózott Londonba. Ott azután kiderült, hogy hűtlen felesége elutazása óta Miller barátjával élt együtt ennek birtokain. A mult év november havában pedig nagyobb utazást is tettek a kontinensen. És ez a házasságtörés, amelyről sokat beszéltek a londoni szalonokban, még sem végződött párbajjal, gyilkossággal. Miller felesége ezalatt elvált az urától, Walker pedig hasonlóképen megindította neje ellen a válópört. Ennek folyamán pedig Miller ügyvédje utján értesítette Walkert, hogy feleségeért ötezer font sterlinget, vagyis mintegy százötven ezer koronát hajlandó fizetni. És a lesújtott, megcsalt férj elfogadta ezt az ajánlatot. A törvényszék ítéletével megerősítette a szerződést. Walker pedig egy asszonnyal szegényebben, de ötezer font sterlinggel gazdagabban tért vissza a déafrikai harcmezőkre, hogy tovább is segítsen elfogni De Wett tábornokot. Mrs. Miller Skocsiában él visszavonultan, a szerelmes pár pedig Londonban éli világát.

— **(Váratlan látogatás.)** Az olasz udvar lapja, a *Fanfulla*, a következőket beszéli: Viktor Emanuel király a napokban valami fontos ügyben óhajtott Prinetti külügyminiszterrel beszélni s ez okból délelőtt tíz órakor gyalog átment a külügyminiszterumba. Ott az irodákban csak egy elsőrendű hivatalnokot talált, ki a királyt felismerve, a legnagyobb zavarral így szólt:

— Felsőg! A hivatalnokok csak tizenegy óra-kor jönnek a hivatalba.

A király mosolyogva vette tudomásul a felvilágosítást és visszament a Quirinálba. Azóta azonban a külügyminiszterium hivatalnokai, — sőt maga a miniszter is, már kilenc órakor a hivatalban vannak.

— **(A budapesti munkaközvetítő intézet)** heti kimutatása szerint 6437 munkás keres alkalmazást, kik közt majdnem minden iparág van képviselve. Hiányzik azonban és alkalmazást kaphat helyben 45 texmunkás cipész, 484 szabó, különböző vidéki városokban 30 cipész, 19 csizmadia, 88 szabó, 27 bognár 8 kádár, 2 pamutfestő, 2 kosárfonó, 8 fésűs, 25 kőfaragó, 5 bőrdobos, továbbá H.-M.-Vásárhelyem és Bicskén, egy-egy kőfaragó, Nyiregyháza-n egy nyerges; Ruttkán egy műszerész; ki táviradi berendezéseket és órákat önállóan javítani tud; Debrecenben egy himzóminta és monogram-készítő; Pozsonyban egy rézkovács, Nagy-Enyeden könyvelő, ki tanult vaskereskedő s végül még helyben egy gyakorlott üvegkőszőrüs. Kerestetnek továbbá: himzónők fehér gép és kézivarrónők, gép és kézi varrónők felsőruhákhoz, kézivarrónők férfiszabóhoz és confectioni munkára, gyermekruha és mánkásöltöny varrónők, vasalónők, gépberakónők, kötszergyári munkásnő, habarshordó napszámosnők kifutólányok, gyufagyári kirakónők, béltisztító-munkásnő és tejkihordónő. Inasfiúk felvétetnek fényező, asztalos, bádogos, bognár, cipész, faesztorgályos, szabó, fodrász, kárpitos, lakatos mestereknél, nyomdáknak és kereskedőknél; tanító leányok pedig irodákban és nyomdáknak. Az elősorolt iparokra alkalmas egyének jelentkezzenek az intézetnél VIII. ker. József-körut 36. sz. alatt.

x **Hölgyeim!** Tessenek megtekinteni a Szent-Lőrinci porcellán-festőgyár városi raktárában, Teréz-körut 32. sz. a. naponta beérkezett új-

donságokat. Szent-Lőrinci porcellán-gyár. Városi raktár Budapest, VI., Teréz-körut 32. sz. Kuhinka István K. örökösei üvegyárának főképviseelője és egyedüli raktára.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

* **A bor.** A *Nemzeti Színház* tegnapi bemutatója két örvendetes tényt igazolt. Hogy akadt egy nagytehetségű ironk, aki méltóan tudja a magyat népet színpadra vinni. Ki a népeletből nem sallangot, cifraságot, nótázást, hanem a nép lelkét mutatja be. S a másik örvendetes tény, hogy a közönség megérti azokat a küzdelmeket, mik a magyar nép lelkét izgalomba hozzák, hogy még hatással tud lenni reá ez igazi természetes magyar népelet megnyilatkozása. A darab, melyről már megemlékeztünk tegnap este nagy hatást ért el. A szereplők nagyon respectabilis és derekas munkát végeztek *Gyenes* erőteljes, magyar parasztja, és *Alszegehy* hirtelen haragu parasztmenyecskeje tetszetek. Hasonlóan *Rózsahegy* és *Ligeti* Juliska a fiatal parasztlegény és parasztleány szerepében. *Ujházyról*, *Gerő Lináról*, *Vizváriól* *Gabányiól* nagy dicsérettel kell megemlékeznünk. A darab sikere teljes volt, a szerzőt sokszor kitapsolták.

* **A tót leány.** Vasárnap délután Almássy Tihamér népszínműve, A tót leány kerül színre a Népszínházban hosszabb pihentetés után, Blaha Lujza asszonnyal. Ez lesz A tót leány 116-ik előadása. Először 1882. november 3-án került színre a darab és századik előadását 1894. március 17-én érte meg. Női főszerepét, Hankát Blaha Lujza asszony 105-ször, Pálmay Ilka 6-szor, Hegyi Aranka 3-szor és H. Pauli Mariska egyszer játszotta.

* **Filharmonikusok hangversenye.** A hétfőn, április 1-én Kerner István vezénylete alatt, Broulik Ferenc s a Zenekedvelők énekőre közreműködésével tartandó utolsó ezidei filharmóniai hangversenyhez tegnap tartották az első összpóbat. Berloh Rekvimét adjak elő, s ez óriási műben oly nagy tömegek működnek közre, amelyet ritkán hallhat a közönség. A próba kitűnően sikerült, úgy hogy a vasárnap délutáni nyilvános főpróba éppen olyan lesz, mint egy hangverseny. A műben előforduló négy kisebb fuvó zenekar a szerző utasítása szerint a nagy hangversenydobogó négy sarkán lesz felállítva. A főpróba kezdete, tekintettel a mű terjedelmére, délután három óra kor lesz.

* **Színházak műsora.** *Nemzeti Színház.* Hétfőn: A bor. Kedden: Demimonde. Szerdán: Morituri, Csütörtökön: A bor. Pénteken és Szombaton: Nincs előadás. Vasárnap d. u.: Kaméliás hölgy. Este: A bor. Hétfőn d. u. Dolovai nábob lánya. Este: Peleskei nótárius.

Vigszínház. Hétfőn: Ocskay brigadéros. Kedden: Ocskay brigadéros. Szerdán: Ocskay brigadéros. Csütörtökön: Ocskay brigadéros. Péntek, szombat nincs előadás. Vasárnap délután: Titkos rendőr. Este: Ocskay brigadéros. Hétfőn d. u.: Aranykakas. Este: Ocskay 50-ik előadása.

Magyar Színház. Hétfőn: Postás fiu. Kedden: Angot asszony. Szerdán: Postásfiu. Gsütörtökön: Asszonyregement. Péntek, Szombat nincs előadás. Vasárnap délután: Postásfiu. Este: Asszonyregement. Hétfőn délután: Asszonyregement. Este: Postásfiu. Vasárnap és hétfőn a női zuárok fellépnek.

TÖRVÉNYSZEK.

§ **Husvét a kir. Kurián.** A kir. Kurián a husvét szünetek előtt szerdán, április hó 3-án lesz az utolsó tanácsülés. A husvét ünnepek után következő héten, tekintettel az április 11-iki nemzeti ünnepre, kedden, szerdán és pénteken tartják a tanácsüléseket.

§ **Április havi esküdtbírák.** A budapesti büntető törvényszéken ma délelőtt 11 órakor sorsolták ki az április havi esküdtbírákat. A kisorsoló bizottság elnöke, Zsitvay Leó volt, tagjai a törvényszék részéről Lenk Gyula táblai és dr. Sántha Elemér törvényszéki bírák. Az ügyészséget dr. Pataki Gyula kir. ügyész képviselte, az ügyvédi kamara részéről dr. Meixner Emil ügyvéd volt jelen. A bizottság jegyzője Kerenedics Gyula törvényszéki jegyző volt.

Kisorsoltattak rendes esküdtbírákul: dr. Szilárd Ferenc ügyvéd, Légrady Béla magánhivatalnok, Okos László fényképész, Fleischl Sándor kereskedő, Wenszky Nándor háztulajdonos, Schwartzman Lajos háztulajdonosi Hazsinszky Károly gyógyszerész, Lichardt Vilmos czimfestő Skrinár János faereskedő, Hirsch István fakereskedő, Megyery Géza gyógyszerész, Benedek Samu mézeskalácsos, Reichert ... János magánzó, Fábian János nyug

ma. oszt. tan., Szénásy I. kereskedő, dr. Hefty F. igazgató, dr. Géméri Olivér miniszterelnökségi sajtóirodai tudósító, Bartsch Gyula magánzó, Alpár Ede műlakatos, Grünhut Adolf fűszerkereskedő, Faltys Hugó mérnök, dr. Csenyery Loránd földhitelintézet igazgató, Lantos N. János nagykereskedő, Gregerson Nilson mérnök, Willinger Ferenc magánzó, Lukács Sándor nyug. számtanácsos, Budapest Ferenc háztulajdonos, ifj. Kleineizl Jakab ügyvédjelölt, Linzer Solcz Ferenc gyárigazgató és Eisele Ödön gyáros.

Póttagok lettek:

Singer Ármin kereskedő, Pollák Sándor kávé, Holzer József fűszeres, Holitscher Zsigmond kereskedő, Igaz Lajos mérnök, Reiter György korcsmáros, Romeiser Béla kereskedő, Lakics Vendel igazgató tanító, Hirsch Zsigmond pék és Rieger Ödön gyáros.

Az esküdtbírói ülészek április 15-től bezárólag április 29-ig tart.

KÖZGAZDASÁG.

A sertésközhídi. A főváros pénzügyi bizottságában heves vitát provokált az a kérdés, hogy jó helyen épült-e a sertésközhídi. Egy kicsit megkésett dolog erről vitatkozni. A sertésközhídi már megépült és a nyár derekán meg is nyitják. De azért mégis érdekes volt a mai tárgyalás, mert talán a jövőben jobban megfontolják, mielőtt ilyen nagy szabása intézmény sorsa felett döntenek. Az ülésen arról volt szó, hogy a közhídi előtt levő téren évtizedek óta összehordott szemetet elfuvaroztassák s erre kértek 120.000 koronát a bizottságtól. Springer Ferenc hevesen szólalt fel az ellen, hogy folyton póthitelek kérnek a közhídi építése miatt. Mindennek az az oka, hogy a lehető legegyszerűsebb helyre építették a közhídi. Még azt se vizsgálták meg, hogy lesz-e víz. Annak idején azt mondták, hogy a szemetet nem kell elszállítani. Hosszabb vita után végre elhatározták, hogy a szemet elszállítására nyilvános árlejtést hirdetnek. Szó volt a sertésközhídi kútjáról is, amelyet 320 méter mélyre furtak s 5000 koronát ráköltöttek, de csak kezés és sós vizet kaptak. A marhavásártérről kell átvenni a vizet, ami megint 60.000 koronába kerül.

BUDAPESTI TŐZSDÉK.

Gabonatőzsde.

Készárutizlet.

Buza elkelt:

Tiszavidéki 500 mm. 79 k. 8'05 kor., 200 mm. 79 k. 8'05 kor. 100 mm. 79 k. 8'02¹/₂ kor. 100 mm. 79 k. 8'00 kor., 100 mm. 79'3 k. 7'95 kor. 300 78 k. 8'00 kor. 100 mm. 78 k. 7'90 kor. 100 mm. 78'5 k. és 100 mm. 78 k. 7'85 kor. rozsos 100 mm 78 k. és 100 mm. 77'6 k. 7'90 kor. 250 mm. 78 k. 7'85¹/₂ kor., 100 mm. 78 k. 7'82¹/₂ kor. 100 mm. 77'2 k. 7'80 sárga, 100 mm. 77 k. 7'95 kor. Mind három hónapra.

Pestvidéki 200 mm. 78 k. 7'85 kor. 100 mm. 77 k., 200 mm. 77'5 k. és 700 mm. 77'5 k. 7'82¹/₂ kor. 100 mm. 76'5 k. 7'65 kor., 100 mm. 79 k. 7'65 kor. három hónapra.

Orosházi 1000 mm. 78 k. 7'97¹/₂ kor., három hónapra.

T.-Becei 2100 mm. 77 k. 7'65 kor. három hónapra.

Fehérmegyei 200 mm. 77 k. 7'85 kor. 1100 mm. 75'7 k. 7'80 kor. három hónapra.

Bihari 500 mm. 78 k. 7'90 kor. sárga, három hónapra.

Beckereki 1000 mm. 75'7 k. 1000 mm. 75 k. 7'52¹/₂ kor. három hónapra.

D.-Földvári 1100 mm. 77'5 k. 7'92¹/₂ kor., 1000 mm. 73'9k. 7'57¹/₂ kor. három hónapra.

Hódmezővásárhelyi 1000 mm. 76'7 k. 7'80 kor. 2100 mm. 77'5 k. 7'95 kor. Három hónapra.

Marosi 2000 mm. 78 k. és 1200 mm. 77'3 k. 7'80 kor. három hónapra.

Verbászi 2300 mm. 75 k. 7'65 kor. három hónapra.

Rozs 100 mm. 7'60 kor., 700 mm. 7'57¹/₂ kor. 2'0 mm. 7'55kor. készpf. 500 mm. 7'70 kor.

ab Budapest kocsira. 100 mm. 7'50 kor. kpf. 500 mm. 7'70 kor. három óra. 100 mm. 7'40 kor. 100 mm. 7'55 kor. 200 7'50 kor. kpf.

Arpa 700 mm. 6'60 kor. készpf.

értéktőzsde.

Az előtőzsde alacsonyabb külföldi és bécsi jegyzésekre kedvtelen irányzattal indult. A zárlat csekélységgel javult. A forgalom mérsékelte volt.

Megnyitáskor jegyeznek:

Osztrák hitelrészvény	716.—	—	—
Magyar hitelrészvény	721.—	—	—
4 ^o /o-os koronajáradék	—	—	—
Leszámitolóbank	—	—	—
Jelzálogbank	—	—	—
Rima-Murányi	526.—	—	—
Államvasut	692.75	—	—
Városi villamos vasut	—	—	—
Közuti vasut	607.50	—	—
Salgótarjáni	—	—	—

Délután 1 órakor jegyeznek:

Osztrák hitelrészvény	717.—	—	—
Magyar hitelrészvény	723.—	—	—
4 ^o /o-os koronajáradék	92.65	—	—
Jelzálogbank	468.—	—	—
Leszámitolóbank	444.50	—	—
Rimamurányi	527.50	—	—
Államvasut	693.—	—	—
Városi villamos vasut	292.—	—	—
Közuti vasut	588.50	—	—
Salgótarjáni	—	—	—

REGÉNYCSARNOK.

A kereszt diadala.

Angol regény.

63

Irla: Rider Haggard.

Hokosa szemei Noma arcát firkészték; ezt az arcot, — bár örültség volt, — még most is szerettem. Így történt azután, hogy nem is ügyelt a sziklák körül heverő halottakra és nem vette észre, hogy azok között olyanok is vannak, akik megmozdulnak, sőt fel is emelkednek, először térdre, azután pedig talpra állanak, Nem látott, nem hallott semmit; mire az a néhány szó elhangzott ajkáról, már akorra az ott heverő katonák minden oldalról reárohantak és úgy átnyalábolták, hogy mozdulni sem tudott.

— El vele! — sikoltotta Noma, diadalittasan és parancsára a katonák félig lökdösve, félig vonszolva keresztülhordozták Hokosát a nyílt területen, majd a sánchoz érve, azon kíméletlenül átdobták Hafela táborába.

Amikor Nodwengo és katonái látták, hogy mi történt, iszonyu düh fogta el őket. „Árulás!” ordították és közülök néhány százan átugorva a falon, a domb felé kezdtek rohanni, hogy kiszabadítsák Hokosát.

Hokosa meghallva az iszonyu lármát, hirtelen hátra fordult.

— Vissza! — kiáltott éles, átható hangon. „Vissza! Nodwengo gyermekei! engem hagyjatok soromra; itt a sánc mögött a katonák ezrei leselkednek.

Az egyik harcos kíméletlenül a szájára vágott és hallgatást parancsolt; de Nodwengo meghaltotta a figyelmeztetést és katonáinak megállást, azután pedig visszavonulást parancsolt. És helyesen is cselekedett, mert belátta, hogy eredményt úgy sem ért volna el; de meg ekkorra már nemcsak a sáncok, hanem minden szikla mellől harcosok bukkantak föl, akik csakhamar sorakoztak és üldözni kezdték Nodwengo katonáit. De Nodwengo harcosai visszavonultak a sánc mögé és dardazáppal fogadták a támadókat, akik közül tizet megöltek és vagy harmincat megsebesítettek.

Hokosa elmosolyodott. — Engem ugyan jól megfizetted, herceg, — mondotta még mindig mosolyogva. — Legjobb harcosaidnak életével valóban drágán fizetted meg egy fáradt és öreg embernek csontvázat. De ha már itt vagyok közöttetek és elfogatásomat ilyen drágán fizetted meg, légy oly jó és mond meg, miért hoztatok ide?

Hafela mérhetetlen dühvel emelte reá dardáját.

— Azt akarod tudni varázsló és áruló?! — ordította. — Elfogtunk azért, mert nagyon jól tudjuk, hogy amíg te segíted őket ördögi tanácsaiddal, addig mi semmire sem megyünk; de ha mi fogva tudunk tartani téged, akkor Nodwengo, mint egy vak, mint egy eszeveszett em-

ber rohan vesztébe, mert csak te voltál az ő szeme és az ő esze.

— Ertem! válaszolt nyugodtan Hokosa. — De mi történik akkor, herceg, ha én tudományomat ott hagytam?

— Ez lehetetlenség, — mondotta Hafela, — még egy varázsló sem képes gondolatait messziről sugalmazni az emberek szívébe.

— Ezt csak te gondold, herceg Kérdezd csak meg Nomát, hogy nem tudok-e messziről is gondolatokat sugalmazni az emberek szívébe? De én már nem foglalkozom ilyen dolgokkal; lemondtam a varázslatról. Most, ha már elfogtál, mondjad meg azt is, hogy mi a szándékom velem? Azt mindenestre előrebozsátom, hogy abból a bölcsességből, amelyet te Nodwengótól, a királytól irigylsz, én egy szemernyit sem adok neked. Csak arra figyelmeztetek, hogy fogadd el Nodwengo ajánlatát, — vagyis még ez éjjel fordulj meg és akkor bántodás és akadály nélkül távozhatasz e területről. Elfogadod-e ajánlatomat, Hafela?

— Mi történik, ha visszautasítom — kérdezte a herceg odavetőleg.

Hokosa mereven nézte a lábai előtt lévő földet, majd szemeivel az ég mélységébe elmerülve, így válaszolt:

— Nem mondtam-e már tegnap neked? Azt hiszem, ez fog történni. Azt hiszem, — de ki tudná biztosan a holnapot, Hafela? — hogy a holnapi éjszaka ez órájában te és hadseregged legnagyobb része, mélyen fogtok aludni e területen és a sakálók lesznek a ti hálótársaitok.

Látni lehetett, hogy e szavakra Hafela egész testében reszketni kezdett, mert még mindig meg volt győződve, hogy Hokosa, ha akar, igazat is tud jósolni.

— Átkozott kutya! — ordította azután. — Lehet, hogy igazat jósolsz, de légy meggyőződve, hogy ha elhiszem is ezt, te ezen a helyen, igen, még ez éjjel, itt fogsz mélyen aludni a sakálokkal.

— Ne légy örült, Hafela! — vágott közbe Noma. — Csak nem hallgatsz egy reneget huzugságaira, amelyeket ez csak azért mond, hogy félelmet öntsön szívedbe? Ki akarod-e szalasztani kezedből a biztos győzelmet; a nagy királyból száműzötté akarsz-e válni, akit minden ember gunnyal fog illetni és mindenki azt hányja majd a szemedre, hogy volt ugyan bátorságod fellázadni testvéred ellen, de arra már nem volt bátorságod, hogy kezedet is emeljed ellene akkor, amikor már a veremben volt? Némitd el örökre e fogoly gazember nyelvét és légy ismét férfi, egész férfi.

(Folyt. köv.)

NYILTTÉR.)

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel arról értesíteni, hogy eddig József-körül 22. szám alatt volt

cim- és címerfestő műtermemet

VIII., Sándor-tér 4. szám alá helyeztem át.

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradtam kész szolgája:

Szentes Jenő.

VÉRGYÓGYÍTÁS HEMOPATIA

Ezen új, eredeti gyógymód rendkívüli sikerrel lesz alkalmazva **köszvény, asthma, szív, vese-, gyomor-, bél- és hólyagbántalmaknál, súlyos ideg-, vér- és borbajoknál.** Biztos védelem **szívszélhűdés** és **elmezavar** ellen. 12 év óta ki lett próbálva és most évente száz meg száz teljes gyógyulással számol be.

Egyógymód megalapítójának és egyedüli képviselőjének

Dr. KOVÁCS J. egyet. orvostrnak (Hemopata) ~ rendelő intézete van ~

Budapest, V., Váci-körút 18. szám a. Rendelés naponta 9-1g és 3-6ig. Díjazott levélre válaszal Betegeket intézetén kívül is kezel. — Nehéz betegeknek legbiztosabb gyógymódja.

*) E revat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk

Az ország legnagyobb és legolcsóbb bevásárlási forrása!

Nagybani eladás. Saját műteremben kapható.
Duplaszeles ruhakelme legújabb színekben
25 krtól 35, 45, 60, 75, 90, 1 frtig.
Francia batistok 35 krtól 45, 60, 75 krig.
Fehéráttört batistok 24 krtól 30, 35, 40 krig.
Férfi. kazmir és cloth paplan frt 3.50, 4.50

Finom atlasz paplan remek színek frt 6.50
1 készlet (3 db) ágy- és asztal-terítő 4 frttól
4.50, 5.50 frtig.
Szövetfüggöny két ablakra frt 2.40, 3, 3.50
Csipkefüggöny két ablakra 3.50 krtól 4, 5,
6 frtig.

Gyönyörű cloth blouz remek színek frt 2.50
Finom szövet és luszter felsőszoknya
frt 3.50, 4.—
Remek alsószoknyák frt 2.50, 3.25, 4.—
A legelegánsabb női ruhák frt 8.—, 10.—
15.—, 20.—, 25.—

Gyászruhák 4 óra alatt elkészítetnek.

Herczeg és Horvát Kerepesi-ut 52.

Hatóságilag engedélyezett

Kereskedelmi Tudakozó Iroda

Weisz Sándor és Schuster

BUDAPEST,

VI., Teréz-körut 29. sz. a.

Az iroda felvilágosítást nyújt cégek, iparosok és magán-egyének, valamint azok magánviszonyaira, az ország bármely helyen mérsékelt díjazás mellett és egyes esetekben is.

Bekövelkezett változásoknál az iroda feleit díjtalanul értesíti.

Kitünő referenciák.

SZÍNHÁZAK.

Vasárnap, 1901. március 31.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

D. u. fél 3 óra or.

Faust.

Este fél 8 órakor.

A b o r.

M. Xr. OPERAHÁZ.

Álarcos bál.

Kezdeté 7 órakor.

NÉPSZÍNHÁZ.

D. u. fél 3 órakor.

Tót leány.

Este fél 8 órakor.

Cirkusz-élet.

VIGSZÍNHÁZ.

D. u. fél 3 órakor:

Osztrigás Micó.

Este fél 8 órakor.

Ocskay Brigádéros.

Történelmi színmű 4 felvonásb n. írta Herczegh F.

MAGYAR SZÍNHÁZ.

D. u. 3 órakor.

Postás fiú.

(The messenger boy.)

Operett 5 képb. Szövegét írták: James T. Tanner és Alfréd Murray
Zenéjét szerzették: Ivan Carvill és Lionel Monckton.

Este fél 8 órakor.

A csárda virága.

Immár a 3-ik kiadásban jelent meg a BACSÓ-féle

ÖRÖK NAPTÁR

a legszebb, legérdekesebb és legraktikusabb naptár mindenki számára.

Szerkesztette: BACSO FERENCZ. fővárosi állami tisztviselő.

Tartalmazza a XVIII., XIX. és XX. század minden évének naptárát, összesen

61 teljes, közönséges naptárt, melyek 1701-től a 2000-ik évig váltakozva érvényesek.

A ki tehát egyszer megveszi, az egész életében minden esztendőre

ellátja magát naptárral, mi által sok pénzt takarít meg, — s egyúttal a lelolyt évek naptárát is mindig kezében bírja, a mi igen érdekes dolog. Külső kiállítása pedig oly diszes, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat, s ezért alkalmi ajándéknak is különösen ajánlható. — Bolti ára 2 korona, de a Bolti ára 2 korona, de a „Magyarország” kiadóhivatalában (Budapest, IX., Calvin-tér 8.) 1 korona 20 fillér kedvezményes árban kapható. Ha ajánlott és bérmentes megküldés megkívántatik, úgy 35 fillér portó is melléklendő.

Figyelemztetés! A híres MAUTHNER FÉLE MAGVAK zacskóin rajt áll a MAUTHNER-NÉV. A melyen nincs rajt, az nem MAUTHNERTŐL való és ha mint olyant ajánlják, tessék visszautasítani.

Jobb és megbízhatóbb

gazdasági és kerti magvak

nem léteznek, mint a minőket

27 év óta szállít

MAUTHNER ÖDÖN

cs. és kir. udvari magkereskedése

BUDAPESTEN.

Irodák és raktárak: VII., Rottenbiller-utca 38. szám. (Közuti villamos megállóhely.)

Elárúsító helyiségek: VI. kerület, Andrassy-ut 23. szám. (A m. kir. operával szemben.)

226 oldalra terjedő képes árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

Rendkívül olcsó

a Szt.-Lőrinczi Porcellán fest. Gyár.

Városi raktár:

Teréz-körut 32. szám.

Finom festés, 6 szem. 26 drb.

Étkező készlet, finom ... frt 6.50

finom festés, arany szegély « 8.50

rococo diszes fest., dus arany. « 10.50

Complet 12 személyre.

Étkező készlet, fin. fest. arany: frt 18.—

diszes rococo fest., dus arany: « 21.—

Modern. Ujdonság! Elegáns.

Étkező barok ibolyavirág dus

arany. 6 személyre ... frt 14.—

ugyanaz 12 személyre ... « 25.—

remek étkező minden minta

nélkül, finom porcellán,

szép fazon, dus aranyo-

zással 6 személyre ... « 16.—

ugyanaz ... « 28.—

Elegáns, finom festés.

Thea-készlet, elegáns; 6 szem. frt 3.75

ugyanaz 12 személyre ... « 7.—

rococo diszes fest., dus arany.

6 személyre ... « 4.75

ugyanaz 12 személyre ... « 8.—

Kávészak, finom, 6 szem. « 2.50

csavart diszes, fin. 6 « « 4.—

Mocca-készlet platauval ... « 5.50

Csiszolt finom üvegekészlet

6 személyre ... « 9.50

csillagvésett ... « 2.50

Függő-lámpák, majolika 5 frt-

tól feljebb.

35 cm. ernyő átmérő ... « 9.—

40 cm. « « ... « 15.—

kérjük a minta színezetét és virágját megnevezni.

Csomagolás ingyen!

Vidéki megrendelésnél

I. Napoleon babonája.

Meneval báró I. Napoleonról szóló emlékirataiban ezeket mondja: „Általánosan elterjedt nézet az, hogy a nagy férfiak babonások.“ I. Napoleon nem volt közönséges értelemben véve babonás, de voltak gyöngéi, mint más nagy szellemeknek is. Meg volt arról győződve, hogy őt a gondviselés egy fontos küldetés végrehajtására szemelte ki és ennek bizonyítékát látta némely eseményeknek összehalmozásában, valamint azt is hitte, hogy egészen mellékes körülmények megfigyelésével és felhasználásával a sorsnak segítségére jöhet. Erre vonatkozólag számos érdekes vonást jegyzett fel hiteles források alapján Cabanés „Le cabinet secret de l'histoire“ című munkájában (Páris, 1897. Charles.)

I. Napoleon kétségtelennek tartotta, hogy jó csillagzat örködik fölötte. Egy alkalommal Bayonneban fontos sürgönyöket adott át egy korvett-kapitánynak, azzal az utasítással, hogy azonnal szedje föl a horgonyt. Másnap a császár megtudta, hogy a kapitány még mindig a városban van. Bősz haragra lobbant és az engedetlen kapitányt maga elé idézte, hogy felelősségre vonja.

A kapitány azzal igazolta eljárását, hogy az angolok körülrzárták a kikötőt és ő nem mert elindulni, nem is saját személye, hanem a sürgönyök biztonsága miatt, melyeket a császár reábizott.

Napoleon erre a magyarázatra némileg megselezdült és azt válaszolta:

— Ne féljen semmitől, kapitány, utazzék csak el, csillagom majd vezérli önt.

A csillagok állásának az egyes emberek sorsára gyakorolt befolyásában is hitt a császár. Nagy Frigyes porosz királynak azon az éjszakán, amikor Napoleon született (1769. augusztus 15. és 16. közt) különös álma volt, melyet ő maga eként beszélt el: „Királyságom és géniusom csillagát tündöklő fényesen láttam ragyogni az égen. Csodáltam a ragyogását, amikor az én csillagom fölött egy másik jelent meg, mely amazt elhomályosította és reá esett. A két csillag összeütközött és az egyik csillag a földre hullott, mintha valamely hatalom nyomta volna le, mely meg akarja semmisíteni. Sokáig tartott a küzdelem, végre az én csillagom nagy nehezen megszabadult és elfoglalta korábbi helyét az égbolton, ellenben a másik csillag eltűnt.“

A jeni ütközet után Napoleon azt kérdezte Wieland német költőtől, aki nála kihallgatáson volt, hogy ismerie-e nagy Frigyes álmát.

— Ismerem, sir, — felelte Wieland,

— Nos és hisz-e a csillagok konstellációjában?

— Az álom való, egyebet nem mondhatok, sire.

— Különös fenyegetést tartalmaz ez az álom uram! Nagyon baljóslatu reánk nézve.

— Hogyan, sire?

— Igen, baljóslatu, mert azt jelenti, hogy annak a csillaga, aki már meghalt, diadalmaskodni fog az élők fölött.

1806-ban mikor visszatért Danzig ostromától Rapp tábornoknak fontos közölni valója volt Napoleonnal. Bejelentés nélkül lépett be a császárhoz, aki annyira el volt merülve, hogy a tábornok nem merde őt megszólítani. Végre megszólalt, mire Napoleon azonnal megfordult, karofogta a tábornokot és így szólt hozzá:

— Nem látja-e? Ez az én csillagom! . . .

Itt van . . . ön előtt . . . ragyogóan.

Azután szenvedélyesen folytatott:

— Csillagom soha sem hagyott el, minden nagy esemény alkalmával látom; azt parancsolja nekem, hogy haladjak előre, ez pedig reám nézve mindig szerencsét jelent.

Az 1811. év vége felé Fesch bíbornok kérve kérte a császárt, hagyjon fel az egyház, a népek és az elemek ellen jolytatott harcával. Napoleon türelmetlenül az ablakhoz vezette a bíbornokot és azt kérdezte:

— Látja-e oda fenn azt a csillagot?

— Nem látom, sire.

— Nézzon csak jól oda.

— Sire, semmit sem látok.

— Én látom! — felelte boszusan a császár.

Bizonyos napoktól és számoktól Napoleon ir-
tózott; sőt voltak betűk is, amelyeket nem szen-
vedhetett. Így például végzetesnek tartotta az
M betűt. És ha Napoleon történetében lapozga-
tunk, akkor ezt az ellenszenvet ha nem is he-
lyeselni, de érteni fogjuk. Moreom árulója volt;
Mauritsszereplését szötte ellene; Murat és Mar-
mon nagya; Metternich legyőzte a diplomácia

terén; Maitland kapitánynak adta meg magát a Bellerophon földézetén; Mont-St.-Jean (Waterloov) mellett szenvedte a legnagyobb vereséget; Moszkvánál végleg ellene fordult a hadi szerencse.

Gyakran megesett, hogy Napoleon valamely jóslatszerű nyilatkozatra nézve megváltoztatta a nézetét. Röviddel megkoronázata után egy nagyon régi könyvet adott olvasni nejkének, Jozefinnek. A könyvnek ez volt a címe: „Livre de Prophésies“ (A próféciák könyve), írta „Maitre Noel Olivarius“ (Olivarius mester), orvostudor.

— Nos? — kérdezte a császárné, mikor a címet elolvasta.

— Azt mondják, hogy ebben én rólam van szó; — felelte Napoleon.

— Hogyan? Olyan könyvben, mely 1542-ben jelent meg?

— Olvasd csak.

A császárné pedig a következőket olvasta:

A gall Itáliában, nem messze a törzsétől, természetfölötti lény fog támadni. Ez a férfi egészen fiatalon fog a tengerről jönni, fölveszi a keltagallusok nyelvét és szokásait, még fiatal korában számtalan akadályllyal küzdve, utat fog törni katonái közt és azoknak vezére lesz. Ez a tekervényes ut sok bajt fog neki okozni. Szülőföldre közelében egy lustrumnál tovább fog háborut viselni. . . . Törvényeket fog alkotni a germánoknak, véget vet a zavaroknak Galliában és királynak fogják hívni, azután a „császár“ címet fogja viselni az egész nép lelkes határozata következtében. Birodalmában mindenütt csatákat fog vívni és két lustrumnál tovább hercegeket, fejedelmeket és királyokat fog elkergetni. Birodalmában nagy dolgokat fog végrehajtani, pompás épületeket fog emelni, tengeri kikötőket, vízvezetőket, csatornákat fog éppettetni. Ő egymaga annyit fog végrehajtani, mint az összes rómaiak . . .

Két felesége lesz és egy fia. Háboruskodva oda fog jutni, ahol a hosszúsági és szélességi fokok 55 foknyi szögben metszik egymást. Itt az ő ellenségei fel fogják gyujtani a nagy várost, és ő vele be fog vonulni övéivel és ismét el fogja hagyni a város romjait, övéinek nem lesz sem vizük, sem kenyérük és iszonyu hideg fogja őket tönkre tenni. Ezt a kiváló férfit végre elhagyja mindenki, barátai elárulják és nagy erőpai hadsereg fogja kiűzni saját fővárosából, helyét a régi nemzedékből való király fogja elfoglalni. Nem messze hazájától, egy szigetre száműzve, nem hozzátartozójával tizenegy hónapig fog ott maradni, azután ismét kelta-gall földre fog lépni. Európai háromság által 3 1/2 hónap mulva újból elűzve, kénytelen lesz helyét ismét a régi királynak átengedni.

Jozefin császárné csodálkozással csapta be a könyvet és kérdést intézett Napoleonhoz a különös javaslat iránt. A császár nem akarta azt a látszatot kelteni, mintha Olivarius mester jóslatainak bárminő jelentőséget tulajdonítana és azt felelte:

— A jóslatok mindig azt mondják, amit az az ember velük mondatni akar — megvallom azonban, hogy ez a jóslat nagyon meglepett.

Mikor Napoleon ezt a jóslatot olvasta, csak mosolygott rajra; 1806-ban azonban, amikor másodszer nézte át, elhalványult. Theologust hivatott és azt kérdezte tőle, vajjon a vallás kötelezi-e az embert arra, hogy a jóslatoknak higgyen. Atheologus ezt a böles választ adta:

— Isten lelke szólt a próféta szájával.

Látni való, hogy Napoleon úgy a politikában, mint a természetfölötti jelenségek iránt való hitben opportunista volt. Ékes esze, tiszta látása és átható szelleme azonban megóvta a közönséges értelemben vett babonától.

Levél.

. . . És mikor határozottan kimondom a ne-
met, kérem önt, ne is említse előttem többé az
egész dolgot. Mindkettőnknek fájdalmas lenne,
ki tudja, melyikünknek jobban?

Érzem, magyarázattal tartozom önnek a visz-
szautasításért. Joga lehetett mást remélni. Ér-
zem és rosszul esik nekem: hibás vagyok, de
másképp nem tehettem, mert nem szeretem! Ta-
lán mégis jobban szerettem a többinél, de a töb-
bit gyűlöltem. Igen, gyűlölöm önöket valameny-
nyien és leginkább — önt.

Lehet, ha máskor kért volna meg, nem mon-
danám meg ennyire ridegen, ennyire durván, de
ma jól esik ha másnak fájdalmat okozhatok.
Szeretném, ha látnám, hogy fájdalmukba sirnak,
hogy a kin könyvet sajtól szemekből; ezt

akarnám látni, mert higgye el, úgy szeretnék —
én sirni!

Ne higgye el, talán csak szeszélyből írom, ta-
lán igaz, — látja, magam sem tudom. Önök
mind követelők, mi mind szeszélyesek vagyunk.

Miért is kért meg most engem? Látja, ma
gyilkos kedvem van, ilyenkor szeretném, ha egy
embert megtudnék ölni, lassan megfojtani, hogy
az ujjaim belemélyedjenek a nyakába, a vér
kiserkedjen a kezem alatt, hogy az ott vergőd-
jék, kinlódjék . . .

Nem, nem, ezt mégse higgye el. Csak egyet
szeretnék. Egy férfit! De azt megtudnám ölni,
ugy érzi sokszor — a szívem!

Ne legyen rá féltékeny. Nem is ismertem.
Nem is beszéltem vele soha. Kis lány voltam
még. Egyszer láttam az utcán s gyermek sziv-
vessel azt hittem, ez ő! Azután pár hétig
azt mindennap láttam, talán ő nem is látott
engem és egy nap azt hittem, hogy már nála a
szivem.

Elutazott, soha nem láttam többé. Elfelejtet-
tem visszakérni tőle a szívemet. Látja, néha
ilyen gondolatom is van. Elgondolom, hogy sok
kis lány: otffelejti valakinél a szívét és mikor
kellene a szive, akkor veszi észre, hogy ott maradt
egy ismeretlennél, akitől többé nem kaphatja
vissza, hiszen nem is tudja, hol van és aki meg
sem őrizte.

Azután jött más, aki szívemet kereste. De
már ekkor a fejemmel láttam, nem a szívem-
mel! Megtudtam, hogy önök felöltözött bábok,
felületes semmik! Azt hiszik, csak jönni kell és
mi rajongani fogunk.

Megutáltam mind. Oh ha látná a lelkemet.
Mily zavaros az. Teli van utálattal, gyűlölettel
az egész világ iránt.

És néha mégis! Ha egyedül ülök, csendesen
félálomban, észre veszem, hogy ajkammal azt
susogom: te édes, te egyetlen! De felriadok, ki
az? Senki, senki az egész világon. Pedig tudnék
szeretni, azt hiszem, szenvedélyllyel, örök hü
szerelemmel. Nem, nem, ne higgye el, ez is csak
szeszély!

Megirtam önnek ezt a levelet, hogy értse meg,
miért utasítottam vissza. Jól tudom, mikor ön
nekem szerelemről, szerelméről beszélt, én meg-
indultam, sőt könnyeztem is. Talán megenged-
tem, hogy kezemet megcsókolja — de ez nem
önnek szólt. Magamat sirattam. Tudnám önt
szeretni — de nincs szívem.

Ha ön megtudná — találni. De jobb, ha nem
is keresi. Jobb, ha nem is beszélünk többet er-
ről. Legyünk ezután jó barátok. Felejtse el, ami
voltam önnek. Felejtse el Miliórát.

Ha egykor szívem lenne — de még sem —
felejtse el!

A bohém halála.

Lányról, borról, csókról szölt dal az ajkán,
S miként dalolt, úgy élte életét,
Ölelt leányt, kelyhét fenéki itta,
Nem veszté el a percnak édenét!
Költő volt, aki tengett napról-napra
Nem bánta azt, mit hoz a jövő ő reá,
Szive tele, zsebe mindig üres volt:
És magát mégis dásnak álmodá!

Egy-egy dalában a tenger mélysége,
Másikban a vihar keserve volt,
És míg áttombolt zajos éjszakákat:
Dala egy fehér lelkű lányról szólt!
Maga sem tudta már, a félmámorban
Mikor a lelke mindent feledett,
Leült és kuszált zavart nagy betűkkel
Irt egy-egy édes, bájos éneket!

Mikor tavasz jött, s rügyt hozott az ágra,
S a kéklő égre tiszta szép napot:
Az ő lelkét már titkos féreg rágta,
Megtört egészen, ágyba roskadott . . .
Kicsiny szobáját, melyet gondos
Női kéz rendbe nem hozott soha,
Meglátogatta résztvevőn egy este,
Néhány öreg korhely, vén cimborá!

A nap aláhanyatlott, utolsó
Aranyával behinté a szobát,
Fejedelmi fénybe bukolva annak
Régi, kopott, öreg pár butorát!
Egyetlen fénye, multnak, ifjuságnak
Amely hűn kísér át az életem . . .
A vén bohém, mintegy lázálomban
Igy szólt, szaggatva, lassan, csendesen!

A tavasz, vén barátom jött el értem,
Hogy más hazába vigyen engem át,
Hol feltalálom örök üdvösségem:
Az elvesztett édes szép leányt!
Ki szebb, jobb, nemesebb volt mint a többi,
E földön őt szerettem őt csupán,
Kinek szemében az üdvösség égett:
Kit elhagytam az *első csók után!*

Mert nem volt lelkem tönkre tenni éltét,
Mert hozzám kötni nem volt őt jogom,
Nem volt erőm, hogy vigyem vándor utra,
Koldusoknak utján, a nehéz nyomon!
Mégátkozta lehet a hütlenségem,
Én tönkre tettem érte életemet,
De bor, csók mámorában sem felejtém
Az ő . . . az ő . . . a te emlékedet!

A nap aláhanyatlott már, utolsó
Aranyával behinté a szobát,
Fejedelmi fénybe burkolva annak,
Régi, kopott, öreg pár butorát.
Az ágy felé szállt, sugarit rázorta
A fej köré rajzolva koronát:
Mit a végzet a földön szenvedőknek
Lemondásuk jutalmául megád.

K. Simó Ferenc.

Az asszony.

— Irta: Szécskay György. —

Téli este volt. Orkányszerű hóvihár dühöngött.
A metsző, hideg szél telehordta jeges hóval a
járó-kelők arcát s könyeket facsart az emberek
szeméből. A körutak apró csenevész fái recse-
tek, ropogtak, miközben a szél elemi erővel rázta
meg az ablakokat, cégtáblákat. A gázlámpák ide-
ges, örült táncot jártak s olykor-olykor egy-egy
lámpaüveg e örömpölve hullott a nedves, havas
aszfaltra.

Az utcákon elhaladó emberek, amint sietve
tűntek el, mintha a viharba, ködbe furták volna
be magukat.

Négyen voltak a szobában s a kandalló ba-
rátságos melege mellett gomolygó szivarfüstbe
temetkezve beszélgettek.

Tanár, festő, szobrász és újságíró voltak
együtt. Asszonyról beszéltek.

Az ernyős lámpa homályosan világította be a
nagy szobát, itt-ott jókora árnyékokat hagyva. A
tanár a kandalló felé fordulva ült egy nagy bőr-
széken s térdére könyökölve beszélt. A kandalló
fő-fő lobbanó tüze néha élénken világította
meg kis összetört alakját és szomorú arcát.

A szobrász és a fiatal újságíró az asztalnál
ültek s olykor közbeszólva, érdeklődéssel hall-
gatták a tanár fátyolozott hangját, szomorú be-
szédét.

Az ablaknál az ősz festő állott s fehér sza-
kállat simogatva, ősz fejét az ablakfélfához tá-
masztotta. Ki-ki nézett az ablakon a téli viharba
s állhatatosan hallgatott.

— Őt évvel ezelőtt ismertem meg felesége-
met — mondotta bus, inkább siró hangon a
tanár — s beleszerettem szöke hajába, lengő,
kecses természetű, gyönyörű arcába, ábrándos
kék szemébe. Imádtam s ő is szeretett. Mikor
egy évvel utóbb feleségül vettem, a boldogság,
a szerelem költözött be vele házamba. Szeretett,
dédelgetett. Mikor arcát, haját forró csókjaim-
mal árasztám el, hányszor mondogatta hozzám
simulva:

— Meghalnék, ha megtudnám, hogy nem sze-
retsz edesem! Ha — Isten óvjon — meghálnál,
veled halnék.

És mégis mi történt? Egy héttel ezelőtt, ami-
kor az iskolából fáradtan hazamentem: lakásom
üres volt, feleségem elhagyott. Az asztalomon
egy papírlapon néhány sor írást láttam. Az ő
írása volt. Csak annyit írt:

„Elmegyek örökre. Ne kutasd, hogy hova. Te
nem vagy oka semminek. Mindig szeretted s jó
voltál hozzám. Isten veled.“

Összerogytam s úgy zokogtam, mint egy gyer-
mek. Mennyire szerettem! Mennyire imádtam és
ő — elhagyott!

A kandallóban egy nagy darab fa sziporkázva,
pattogva, magasra fölcsapó lánggal égett s amint
fénye a szegény tanárra esett, látni lehetett
összegörnyedt alakját, szenvedéstől eltorzult ar-
cát, könyes szeméit.

A szobrász fejét szomorúan rázta s meg-
szólat:

— Oh hiszen ez rettenetes! Iszonyu! Szegény
barátom. Érthetetlen, megfajthetetlen talány az
asszony. Az Isten olyan furcsán formálta, hogy
mindég gondolkodóba esem, amikor asszonyt
mintázok és lesem arcvonásait. Sokszor a leg-
ellentétesebb vonásokat látom az arcán. Bőrének
ideges, finom remegése kétségbe ejt. Érthetetlen
az asszony. Vajjon van-e egy ember, ki az asz-
szonyt ismeri és érti?

— Bizony furcsa az asszony — vette át a
szót az újságíró — nagyon furcsa.

Sokfelé jártam, sokat hallottam. Láttam, hal-
lottam minden rendbéli asszonyt s mikor azt
hittem, hogy teljesen ismerem, akkor láttam
csak, hogy csöppet sem ismerem.

— Láttam, ismertem olyan asszonyt, ki férjét
a rajongásig szerette, imádtá s amellet szerelmi
viszonyt folytatott a férjének egy barátjával.
Egyszer férje nagyon megbetegedett és az asz-
szony ágyba esett az aggodalomtól. Mikor sze-
retője agyonlőtte magát, másnap annak sirján
találták meg átlőtt szívvél. Talán két lelke, két
szíve volt annak az asszonynak . . .

— Anyát ismertem, ki gyermekét majd a leg-
kegyetlenebb módon ütötte-verte; majd meg
karjaiba zárva, csókjaival halmozta el. A gyer-
mek egyszer csak meghalt s az anyának szíve
— megszakadt. Tigris és majom volt e nő egy-
szerre a kegyetlenségben és szeretetben. Oh
asszony! Talány a neved.

Az öreg festő, aki eddig csak némán hallga-
tott az ablaknál, most közelebb lépett a beszél-
lőkhöz. Komoly, nemes arcát a szomorúság ár-
nyékozta be. Sohasem beszélt sokat. Mosolyogni
vagy éppen nevetni emberemlékezet óta nem
látták. Elvonultan élt hivatásának és szorgalma-
san festegette képeit. Mély, tompa hangon be-
szélt:

— Engedjék meg fiatal barátaim — mon-
dotta — hogy én is beleszóljak a dologba. A
probléma megoldását ne várják tőlem. Csak egy
történetet mondok el egy — asszonyról.

Nem tudja senki, hogy én nem vagyok agg-
legény. Feleségem volt.

Huszonöt éves koromban elég tisztességes ne-
vem és keresetem volt már, de megnősülésre
csöppet sem gondoltam még. Huszonöt éves ko-
romig egyszer sem voltam még komolyan sze-
relmes.

Egy ködös téli estén sétára indultam. A kül-
város felé vettem utamat. A Golgota-uton bal-
lagtam. A hold bizonytalan kekesbe játszó fehér
fénye halványan szűrődött át a ködön. Balról,
az ut mellett nagy sötétlő gyár húzódott, mely-
nek kéménye zugva okáta a pattogó tűzszipor-
kakat a ködbe . . .

Egyszerre a ködön keresztül párbeszédet hal-
lottam. Megálltam. Hallgattam.

— Hallgass cudar! — rivalitta egy durva férfi
hang.

— Az istenért — sóhajtott egy lány, zengze-
tes női hang szemrehányón — miért nem sze-
retsz már? Meguntál? Nem vagyok már elég
szép, hogy más után szaladgálsz?

— Hallgatsz mindjárt? Mi közöd hozzá kutya?

— János! Hiszen tudod, hogy miattad hagy-
tam ott — szököve — beteg, öreg apámat —
mondja esdekelve a nő — ne tégy tönkre!

— És elkezdett szívzaggató hangon zokogni . . .

— Ugy? Hát sársz? — mondja a férfi —
Hallgatsz?

S a következő pillanatban ütlegelni kezdi a
nőt. Az még jobban sirt.

A férfi veszettül fölördített:

— Megöllek!

— Segítsé! — sikoltotta a nő kétségbe-
esetten.

Képzetelemben már láttam a fölemelt kést s
egy pillanatig sem habozva rohantam a han-
gok felé.

A férfi durva, tagbaszakadt munkás a nőt
balkezére csavart hajánál fogva a földre szori-
totta jobbában a kés volt. Mikor éppen a nő
felé szurt, megragadtam a karját. Kicsavartam
a kést a kezéből s elugtam.

Szitkozódva elrohant.

A nő szótlannul hevert a havon.

Elájult. Mikor fölemeltem, éreztem, hogy kissé
vérzik, mert a késnek a hegye érte.

Mikor egy kissé magához tért, elvezettem a
legközelebbi sarokig s miután egy ott ácsorgó
gyerkőccel kocsit hozattam, a lakásomra vittem.
Egész uton szót sem birt szólni. Lakásomon
ágyba fektettem, sebet kimosztam és bekötöttem
s éppen orvosért akartam menni, amikor telje-
sen magához tért.

— Nem kell orvos, — mondá — már nincs
bajom. Maradjon.

Azután kezemet megfogva, odavont magához
s reám tekintve így szólt:

— Megmentöm.

Közönséges munkás leány volt, de szép, finom,
urias alaku, gyönyörű.

Dus fekete haja sötéten árnyékolta be fehér
homlokát. Éjfekete szeméi, amint reám nézett,
bübájosan csillogtak ragyogtak . . .

Szívem hangosan dobogott és éreztem, hogy
a szép ismeretlen végtelenül megszeretem . . .

Egy hónap mulva megesküdtünk. Férj és fe-
leség lettünk. Arról az emberről köztünk soha
semmi szó nem volt.

Két esztendeig éltünk már tökéletes boldog-
ságban, amikor észrevettem, hogy szótlanná,
komorrá kezd válni. Napról-napra halványabb
és szomorubb lett.

Ha kérdeztem, hogy mi baja? Vagy, hogy:
boldog-e?

— Semmi, — felelte — nagyon boldog va-
gyok.

S mit gondolkod, mi történt?

— Egy napon egy nagyobb képet szállítottam
el s magam is elkísértem a képet. Amikor
haza érkeztem ismét — én is miként a ta-
nár ur — üresen találtam lakásomat és egy
levelet . . .

Roszszt sejtve, izgatottan téptem föl a boríté-
kot. Az ő kusza kezdetleges ortografiájú sorai
voltak:

„Drága férjem! Ne haragudjál, én elmegyek.
Szeretlek, s még most is szeretlek. Sirva tá-
vozom házadból. Bocsáss meg, de vissza me-
gyek ahhoz, aki meg akart ölni s akinek a kezé-
ből te mentettél ki, de érzem, hogy a szívem
egészen az övé. Öljön meg bár, de nélküle
nem tudok élni . . .“

A szemem káprázott. Szédültem. Szobájába
mentem. Semmit sem vitt el, érintetlenül hagyott
mindent.

Később ruhái közt durva, nehéz kézre valló
piszkos írásu levelet találtam. Az írta neki, az
a vadálat. Azt írta a gazember, hogy szereti s
többé egy ujjal sem bántja. Nélküle azonban
elpusztítja magát . . .

Öt hónap mulva megölte az asszonyt, a fele-
ségemet . . .

A szél süvöltve csapott egy nagy csomó ha-
vat az ablakhoz . . .

A festő nagyot sóhajtván mormolta:

— Az asszony! Az asszony!

Á tanár ur pedig megtörve csöndesen zoko-
gott . . .

Szerkesztői posta.

M. S. Z. Egerszeg. A cikkeket köszönjük. De a jelzett
kivánságnak, sajnálatosul nem tehetünk ez időszereint
eleget.

Sz. I. Betlér. Adonyban jelenleg dr. Lövinger Sámuel,
dr. Sárvári Ferenc ügyvédek vannak.

S. J. Szivica. Kapható. Forduljon *Pollitzer* könyvke-
reskedéséhez. Budapest. Kecskeméti-utca.

S. E. Vilmány. Legjobb e fajta tankönyv *dr. Thomas*
Gaspei munkája. Szótáru ajánlható a *William James-féle*
Lampel Róbert udv. könyvkereskedőnél beszerezhető.

K. I. Zala szántó. A nevezett egyesület nincs azok között.
Mint tudjuk szolid alapokon áll és sikerrel működik.

H. I. Kutos. Helyszüke miatt törtenhetett.

B. testv. Dantera. „Központi vásárcsarnokhoz“ tessék
fordulni. Lehet, hogy az maga át vesz árusításra.

K. J. Császár falu. Ausztria császárat 1806 óta, mióta
„római császár“ címéről lemondott nem koronázzák.

R. P. Nagyvárad. Megbocsásson, de levele nyomán
egy anekdotát jut eszünkbe, mit válaszul tessék tekinteni.
Egy előkelő orvoshoz beállít egy fiatal ember, hogy ő
beteg. Kérdi a doktor, mije faj? „Semmi és mindenem.
Nincs étvágyam, mindig izgatott vagyok Dolgozni nincs
kedvem. Ha ülök a szobamban, hajt a vágy sétálni
menni. Ha sétál-k fáradtnak érzem magam. Éjjel nem
tudok aludni . . . Tudja mit — vágott közbe az orvos —
vegye el azt a kis lányt! . . . Tetszik most már érteni
válaszunkat!

Nem közölhető: — Tavasz álom. — Rügyek. —
Marton szerencséje. — Az ébredő hajnal. — Márciusi
hó. — Az álmok vége. — Szakítás. — Sójaj.

F. M. Helyben. Lehetőség szerint sorát ejtjük.

F. L. Nemes-Déd. **Bogdán**, gyászkocsi felszerelési
raktár. Budapest.

Sorsjegyek.

D. B. Baroza. 1186—75 sorsjegye 12:50 frankkal ki-
huzatott. A többi nincs kihuzva.

I. F. Berettyó-Ujfalu. 0838—067 és 5643—058 számú
sorsjegye 12—12 koronával huzatott ki. Többi nincs ki-
huzva.

T. K. Kapos, **Előfizető** Helyben, **Gy. K.** Helyben,
G. L. Sz.-Ujlak, **R. L.** Nagy-Olved, **R. F. K.** Szent-Mik-
lós, **Előfizető** Egyházas-Radócz, **L. A.** T.-Darócz, **L. F.**
Nora, **F. L. T.** Szöllös, **F. Y.** Ikrény, **M. L.** Helyben,
K. A. Nagy-Szeben — *sorsjegyeik nem nyertek.*

Cim- és cimer-festő Szentés Jenő **Müterme Föh. Sándor-tér 4.** Készít mindennemű szakmába vágó munkákat, u. m.: **üveg, fa, bádóg, vászon, fali cimfestéseket és feliratokat.** Műmázolások és aranyozások a legizélteljesebb kivitelben.

Kávé és Tea

árak:

1 kiló Háztartási (igen jó)	frt 1.20
1 " Verseny (Portorico)	" 1.30
1 " Verseny (Portorico)	" 1.50
1 " Cuba (finom)	" 1.70
1 " Cuba (legfinomabb)	" 1.90
1 " Gyöngy (finom)	" 1.50
1 " Mocca	" 1.40
1 " Mocca (legfinomabb)	" 1.60
1 " Arany Jáva	" 1.40
1 " Arany Jáva	" 1.60
1 " Vegyes pörk. (igen jó)	" 1.40
1 " Szalady-féle Hungária	" 1.20

(ennek főráktára nálam van.)

Kávéhoz csomagolható

1/4 kiló Mandarin, csász. kev.	frt 1.60
1/8 " Mandarin, csász. kev.	" 0.85
1/4 " Háztartási	" 1.25
1/8 " Háztartási	" 0.65

4 1/2 kilós postaszáknál (melyben több fajta is küldhető) már vidékre is teljesen bérmentve és elvámolva küld

Balogh László
Kávé és Tea kiviteli üzletei.
Főüzlet: Budapest, VII., Rottenbiller-utca 12.
Fióküzletek: VI., Andrassy-ut 86. és VII., Dohány-utca 61.

Szabadalmi Találmányok rajzok, leírások és egyéb műszaki munkák...
LÁZAR ALBERT okl. gépészmérnök Budapest, VII., Kazinczy-utca 46.

Jöjjenek hozzám,

ha elegáns és tartós cipőket akarnak vásárolni. Kizárólag saját gyártmányomat tartom, melyek tartósságáért jótállással szavatolok. Oriási választék, bámulatos olcsó árak mellett. Vidéki rendeléseket jobban eszközök, mintha az illető személyesen vásárolta volna. Nem tesztelőkész-séggel kicserélek vagy a pénzt visszaadom.

Férfi vikszos cipő, egy darabból, erős talp	3.-
Férfi vikszos betétes cipő, elegáns kiviteli	3.20
Férfi vikszos elülfűzős cipő, gavallér forma	4.-
Divatos barna vagy sárga bagaria, előlkapcsos	4.-
Szalonalak, keztübbőrszár, fűzős vagy cugós	4.-
Box Galf, borjubőr fűzős cipő	4.-
Legújabb fekete vagy sárga kerékpárcipő	2.30
Női finom zergebőr, cugós, 16 cm. magas szár	3.-
Női finom zergebőr, fűzős cipő	3.30
Szalonalak, fűzős vagy cugós	3.50
Divatos barna vagy sárga fűzős cipő	3.40
Fekete vagy barna zerge félcipő	2.20

Több száz divatos ábrával ellátott árjegyzéken, mértékveszi utasítással együtt ingyen és bérmentve. Mindennemű finom fekete és sárga kenőcsök.

Agulár Ede BUDAPEST, VII., Erzsébet-körút 6. A New-York palotával szemben. Kérem a címre ügyelni.

Zsebórák 5 évi jótállás mellett részletfizetésre kaphatók

POLGÁR KÁLMÁN órák- és ókszer-üzletében
Budapest, Erzsébet-körút 29.
Vidékre árjegyzék bérmentve.

Hölgyekre nézve fontos!

A bécsi ca. kir. kísérleti intézet, továbbá a budapesti m. kir. vegyészeti laboratórium és dr. Liebermann tanár, Magyarország kimagasló vegyészkapacitása által vegyileg megvizsgált és minden ártalmas alkotórésztől mentesnek talált nőszipesség-különlegességek:

„Juno-Pasta“
mely a láthatatlan nő szépség-szernek nevezetik. Ezen pasta azonnal egy fehér színt ad az arcnak, a nélkül azonban, hogy a legélesebb szem által sem vehető az arcon bármi is észre. Ezen szer nappal a kimenés előtt, de különösen bálók és koncertek alkalmával használják. Ára egy nagy tégelynek 2 frt 50 kr, egy kicsinynek 1 frt 50 kr és 60 kr.

Juno-Crém,
arc- és kéz bőrré nézve kitűnő konzerváló szer. A legjobb eredménnyel használják mindenféle bőrtisztálanságok ellen, ugymint arczszepők, májfoltok stb., ugyszintén arcz- és orrvörös-, illetve kékeség ellen. Ára 1 frt 50 kr, 1 frt és 60 kr köcsögönként. Az ehhez tartozó gyógyfűvekből készült **Juno-szappan** ára darabonként 40 kr.

Toilette- és parfüm-czikkok
Kapható Jaulus Teréznel, Budapest, Kecskeméti-utca 8., II. 22. Továbbá Török József gyógyszerésznél, Király-utca és Andrassy-ut. Nerudánál Kossuth Lajos-utca, Brychta és Nirschy Budapest, Kerepesi-ut 57. sz.

Epilepsia.

A ki nehezkör, görcs és más idegben szenved, kérjen leírást erről. Kapható ingyen is bérmentve a Hattyu gyógyszerárban, (Schwannen Apotheke) Frankfurt a M.

JENCS félé

Magyar Restitutions-Fluid
lovak és szarvasmarháknak.

JENCS VILMOS gyógyszerész
Budapest, II. ker., Széna-tér 1. szám.

Hol a ló vagy szarvasmarha állandóan használatban van, a szer nélkülözhetetlen. Rendesen használva az állat isomerejét fokozza, kitartóvá, erősebbé teszi; megátalja a lábak merev bémulását, az intagulást és az ugynevezett pókosodást.

Ára 2 korona.

Asztalos és kárpitos

BÜTOROK

egyes darabok vagy egész berendezések kizárólag saját, szolid gyártmányok készpénz és részletfizetésre

Glück József czégnél
Budapest, VII., Erzsébet-körút 82.

Megjelentek
tavaszi és nyári idényre szóló divat szövetek **25-30 koronáért feltűnő**
elegáns öltönyöket, felöltöket, téli kabátokat gyapjukelmebőri mérték szerint saját műhelyemben készítek. **Mehr Samuel M.** férfi szabó és okl. műszabász. Budapest, VII., Nagydíófa-utca 13., I. em. Vidékre mintákat és mértékveteli utasításokat küld. A nem rendelők is megtekinthetik a gyönyörű szöveteket.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

gyökerez, fás és sima zöld. Európai gyökerez és sima nemes vesszők szokványminőségben, fajtisztán, teljes jótállással, a legkiválóbb bor- és csemege fajokból leszállított árakon.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek. Ezen katalógus megszerzése minden birtokosnak igen érdekében áll, még azoknak is, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne nem csak az árak jegyzéke foglaltatik, hanem számos oly közlemények, melyek a gazdának nagy szolgálatot tesznek.

Élőkerítés
(Élősövény)

Gleditschia (koronatövis, krisztus-tövis vagy tuskés lepényfa) valamennyi sövénynövény között legelső. Gyorsan fejlődik, nem csemetézik, mint akác, orgona stb. sűrű, izmos 15-25 cm. ágas töviseivel ember és bármi állatnak ellentáll. Főelőnye, hogy agyag, homok, meszes, köves, szikes stb. talajban kitűnően diszlik. Szőlők, kertek, legelők, udvarok, majarok, temetők stb. körülkerítéséhez fölülmulhatatlan, legolcsóbb örökös sövényt képez. Ezer darab csemete ára 6 frt, elegendő 200 méterre. Minden megrendeléshez rajzokkal ellátott nyomtatott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek.

Magvak friss szedés, csiraképes, 100 kiló 35 frt, 50 kiló 20 frt, 10 kiló 5 frt. Ismertető árjegyzék ingyen és bérmentve. Cím: „Ermelléki első szőlőjtvány-telep“ Nagy Gabor, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

A ki jó sérvkötőt akar, forduljon bizalommal alanti céghez.

Ajánlja kizárólag saját gyártmányú sérvkötőt, baskötőt, egyenestartót, suspensióriumot, valamint az összes betegápoláshoz szükséges kötszereit. Készít minden testeknek Orthopedfűzőket, műlábakat és kezeket és minden e szakmába vágó kötszereket. Hivatkozom arra, hogy számos éven át a külföldön, kórházakban, mint sebészeti kötszerezés dolgoztam és munkám a legelső tanároknál a legjobbnak bizonyult. Sérvkötő megrendelésnél kérem a test körméretét és hogy jobb, bal vagy kétoldalu sérvkötő szükséges. Ára egy oldalra 4 frttől 6 frtig, két oldalra 8 frttől 10 frtig. Kizárólag egyedüli főraktár valódi francia és angol gummi és halhólyag különlegeségeiben, tuczatja 1.20 kr-től 6 frtig. Párisi óv-spongya Safeti-Sponges, tuczatja 4 frttől 6 frtig. Pessarium oclusivum méh védő, hölgyeknek nélkülözhetetlen, darabja 1.50 frt. Megrendeléseket pontosan eszközöl a legnagyobb discretió mellett.

RADVANYI L.
sebészeti kötszer-gyáros
Budapest, VII., Erzsébet-körút 86.

Ezen gyógymóddal az egész test megszabadul a kóranagtól, a vér megtisztul és az idegek megerősödnek.

Ideg-, vér-, bőrbetegségeket
aranyeret, gerincbajokat és gyengességi állapotot, továbbá mindennemű szépséghibákat (kozmetika) sok év óta biztos sikerrel gyógyít

Dr. Palócz I. v. kórházi orvos specialista
Budapest, VII., Kerepesi-ut 10.
Rendelés d. e. 10 órától d. u. 6 óráig (vasárnap 4 óráig). Külön férfi és női osztályok. Levélre kimerítő válasz.
Gyógyszerekről gondoskodik.

Első magyar általános biztosító-társaság Budapest.

KIADÁSOK. I. Tűz-, szállítvány-, jég- és betörés-biztosítási üzlet. - Negyvenharmadik évi zárszámla 1900. január 1-től december 31-ig. BEVÉTELEK

Main financial statement table with columns for 'KIADÁSOK' (Expenses) and 'BEVÉTELEK' (Revenues) categorized by insurance type (Tűzbiztosítás, Szállítványbiztosítás, Jégbiztosítás, Betörésbiztosítás, Egyéb kiadások) and 'TEHER.' (Liabilities). Includes sub-totals for 'VAGYON.' (Assets) and 'Mérlegszámla 1900. december 31-én.' (Balance sheet).

Second financial statement table, similar to the first, detailing 'KIADÁSOK' and 'BEVÉTELEK' for a different period or category, also including 'VAGYON.' and 'Mérlegszámla 1900. december 31-én.' sections.

Third financial statement table, detailing 'KIADÁSOK' and 'BEVÉTELEK' for a specific insurance category, including 'VAGYON.' and 'Mérlegszámla 1900. december 31-én.' sections.

Fourth financial statement table, detailing 'KIADÁSOK' and 'BEVÉTELEK' for another insurance category, including 'VAGYON.' and 'Mérlegszámla 1900. december 31-én.' sections.

Legal notice and company information: 'Az igazgatóság: Ormody Vilmos, gróf Zichy Nándor, Hajos József, László Zsigmond, Németh Titus, Bárd Madvánsky Géza.' Includes names of directors and company address.